Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VIII — Nr. 769
Vineri 8 septembrie 1961

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole

Să folosim corect îngrășămintele bacteriene

Printre mijloacele eficace de mărire a producției agricole, un loc important îl ocupă folosirea corectă a îngrășămintelor bacteriene.

In cei 6 ani de întrebuințare în producție a îngrășămintelor bacteriene a fost dobîndită o experiență largă cu privire la metodele de aplicare. Dacă în majoritatea cazurilor în gospodăriile agricole de stat și colective instrucțiunile de utilizare a acestor îngrășăminte sînt cunoscute și aplicarea lor se face corect, există însă și unități agricole unde datorită necunoașterii sau nerespectării acestor instrucțiuni se săvîrșesc unele greșeli care micșorează sau anihilează în întregime efectul îngrășămintelor bacteriene.

Ținînd seama de faptul că ne mai desparte puțină vreme de începerea însămînțărilor de toamnă — etapă de muncă agricole cînd se recomandă folosirea îngrășămintelor bacteriene — am socotit util să vorbim despre cîteva din aceste greșeli pentru ca ele să poată fi evitate pe viitor.

Una din aceste greșeli constă în faptul că nu se omogenizează bine preparatul bacterian cu sămînța care este tratată. In felul acesta vor fi introduse în pămînt semințe nebacterizate, iar efectul îngrășămintelor va fi cu mult redus.

De multe ori, necitindu-se cu atenție instrucțiunile, cînd se introduce apa în sticle pentru a se spăla mucilagiul bacterian, în loc să se agite bine amestecul și să se scurgă lichidul tulbure obținut, se încearcă (și nu fără greutate) să se scoată și substratul gelatinos, care nu aduce nici un folos la tratarea semințelor. S-au întîlnit cazuri cînd cei ce foloseau preparatele bacteriene văzînd că nu se „dizolvă" substratul gelatinos, au introdus în sticle apă fiartă, omorînd astfel bacteriile și deci anulînd efectul îngrășămîntului bacterian asupra recoltei.

Unele gospodării agricole la care au rămas flacoane de îngrășăminte bacteriene nefolosite, le aplică în mod greșit după expirarea termenului lor de valabilitate, deși acesta este vizibil indicat pe ambalajul respectiv. Pe de altă parte, se mai întîmplă uneori să se utilizeze la unele culturi preparate bacteriene specifice altor plante. Am întîlnit, bunăoară, un caz cînd Nitraginul-mazăre a fost folosit în toamnă la tratarea semințelor de grîu. Se înțelege că în astfel de situații efectul îngrășămîntului este nul, iar cheltuielile inutile.

Chiar cu ocazia trimiterii comenzilor de îngrășăminte bacteriene se constată că sortimentul de preparate nu este peste tot cunoscut. Unele unități cer de exemplu „nitragin" fără să se arate pentru ce plantă leguminoasă.

In încheiere, atragem atenția asupra faptului că fără o agrotehnică corectă nu ne putem aștepta la sporurile de recoltă scontate prin folosirea îngrășămintelor bacteriene. Eficacitatea acestor îngrășăminte, după cum se știe, se bazează pe activitatea vitală a bacteriilor, de aceea trebuie să li se asigure acestora condiții normale, înmulțirii și activității lor. Aceste condiții nu sînt altele decît aceleași pe care le cer și plantele agricole.

ING. GH. ȘTEFANIC
șef de laborator la centrul experimental de îngrășăminte bacteriene Băneasa

Noi ogoare unite

Gospodărie colectivă la Inand

E zi de lucru. Cu toate astea Inandul, un sat din apropierea Oradei, a îmbrăcat haină de sărbătoare. Bărbații trec pe uliți, voioși. Și-au îmbrăcat „ciucurii" de sărbătoare, cămășile albe, cizmele. Femeile, în urma lor, chicotesc vesele și din cînd în cînd, cîte una, își îndreaptă cutele de la fuste. Fetele, cu obrajii roșii ca mușcatele din ferestre, par ca scoase din cutie. Se vede treaba că au cam zăbovit mult în fața oglinzii. Nu-s mai prejos nici flăcăii. Primeniți ca pentru horă, cu clopul pe-o sprînceană, se țin scai de fete cu șotiile. Veselia lor inundă ulița.

Oamenii se string cu toții, în fața căminului. Aici, lumea a venit să sărbătorească un eveniment de seamă: înființarea gospodăriei colective.

În trecut, țăranii muncitori din Inand au dus o viață grea. Sărăcia s-a lăfăit prin casele lor pipernicite. Au răbdat de foame, au îndurat sudălmi, umilinți. După eliberarea țării și reforma agrară au început să răsufle și ei ușurați. Au pășit mai întîi pe drumul întovărășirii. Recoltele erau din ce în ce mai mănoase. Prin Inand însă umbla tot mai des vorba că la Mădăraș, Bicaciu, Borș și în celelalte sate invecinate, colectiviștii o duc și mai bine. Traiul îmbelșugat, recoltele acestora i-au pus pe gînduri. Unora nici nu le venea să creadă că se pot obține asemenea rezultate. Atunci Teodor Pușcaș, Moise Moțoc, Petru Igna, Teodor Goron, au plecat la fața locului, ca să se convingă de adevăr. S-au dus la gospodăria colectivă din Mădăraș, apoi la Borș, Bicaciu și în alte părți. Cînd s-au întors în sat abia pridideau să depene consătenilor cele văzute în gospodăriile colective vizitate: recolte bogate, ferme de animale, belșug în casele colectiviștilor. Ascultîndu-i, alții și alții le-au urmat pilda. S-au urcat în căruțe și hai pe la vecini, „pe vedere" cum spuneau ei. Ceea ce au văzut i-a uimit, le-a întărit încrederea în colectivă. De aici, și frămîntările, discuțiile, de mai apoi:

— Acela-i trai, fraților.

— Acolo e de noi...

— Atunci ce mai așteptăm?

— De bună seamă, ce mai așteptăm?..

Cererile pentru gospodăria colectivă veneau din ce în ce mai multe. Și acum, cînd mai este puțin pînă se deschide adunarea, au sosit cîțiva cu cererile. Nu i-a răbdat inima să stea de o parte. Și — astfel gospodăria colectivă s-a înființat nu cu 112 familii, ci cu 125 de familii, numărînd 350 ha.

Oamenii ascultă cu atenție citirea actului de constituire a gospodăriei. Apoi cineva, din prezidiu, le spune că trebuie să aleagă un președinte. O întrebare colindă peste marea de oameni:

— Președinte? Cine să fie?

Răspunsul vine, de peste tot, același:

— Păi, Petruț!

— Maier Petruț!

Un țăran din prezidiu, întreabă:

— Bun îi?

— Buuun!

Rînd pe rînd sînt aleși și ceilalți membri ai consiliului de conducere. Cu ei în frunte, cei din Inand pășesc de-acum pe drumul luminat de învățătura partidului, pe drumul bunăstării și fericirii — pe drumul gospodăriei colective.

AL. SILAGHI
corespondent

Recoltează culturile de toamnă

Membrii G.A.C. „I. L. Caragiale" din comuna Buești, raionul Slobozia, ne informează tov. Petre Tănase, au început recoltatul sfeclei de zahăr și al florii-soarelui. Organizînd bine munca, ei recoltează zilnic cîte 30 de ha de floarea-soarelui. În plină muncă de recoltare a florii-soarelui, se găsesc în prezent și colectiviștii din satul Brodoc, raionul Vaslui. În momentul de față la această gospodărie, după cum ne relatează tov. Th. Leustean, colectiviștii lucrează la recoltatul celor 165 de ha cu fasole intercalată cu porumb și la cele 10 ha cu floarea-soarelui.

Muncitorii de la G.A.S. Hărman trimit zilnic pe piața orașului Brașov cantități mari de produse agricole. În fotografie: muncitoarele Helga Wagner și Elena Iancu în timpul recoltării cartofilor

In raionul R. Vilcea

Mai multă grijă însilozărilor și pregătirii însămînțărilor

Însămînțările de toamnă bat la ușă. În multe comune din raionul Rimnicu Vilcea, regiunea Argeș, organele agricole și conducerile unităților cooperatiste au înțeles marea însemnătate a lucrărilor ce urmează a fi executate în scurtă vreme, luînd măsuri pentru pregătirea din vreme a campaniei de toamnă.

La gospodăriile colective din Mihăiești, Rîureni, Galicea sau Frîncești arăturile pentru însămînțări sînt pe terminate. O atenție deosebită se acordă în aceste unități și pregătirii semințelor. Baza de recepție din Băbeni a și început să schimbe sămînța adusă de către colectiviști cu soiuri de mare productivitate.

Trebuie subliniat însă că nu în toate comunele raionului R. Vîlcea se acordă aceeași atenție pregătirii însămînțărilor de toamnă. La gospodăria agricolă colectivă din Bogdănești pînă acum cîteva zile abia se făcuseră arături pentru însămînțări pe... 4 ha, la cea din Budești pe 8 ha, la cea din Vlădești pe 30 ha. În astfel de unități nici pregătirea semințelor nu a început, probele de grîu nefiind încă trimise la laboratorul pentru analize de la Pitești.

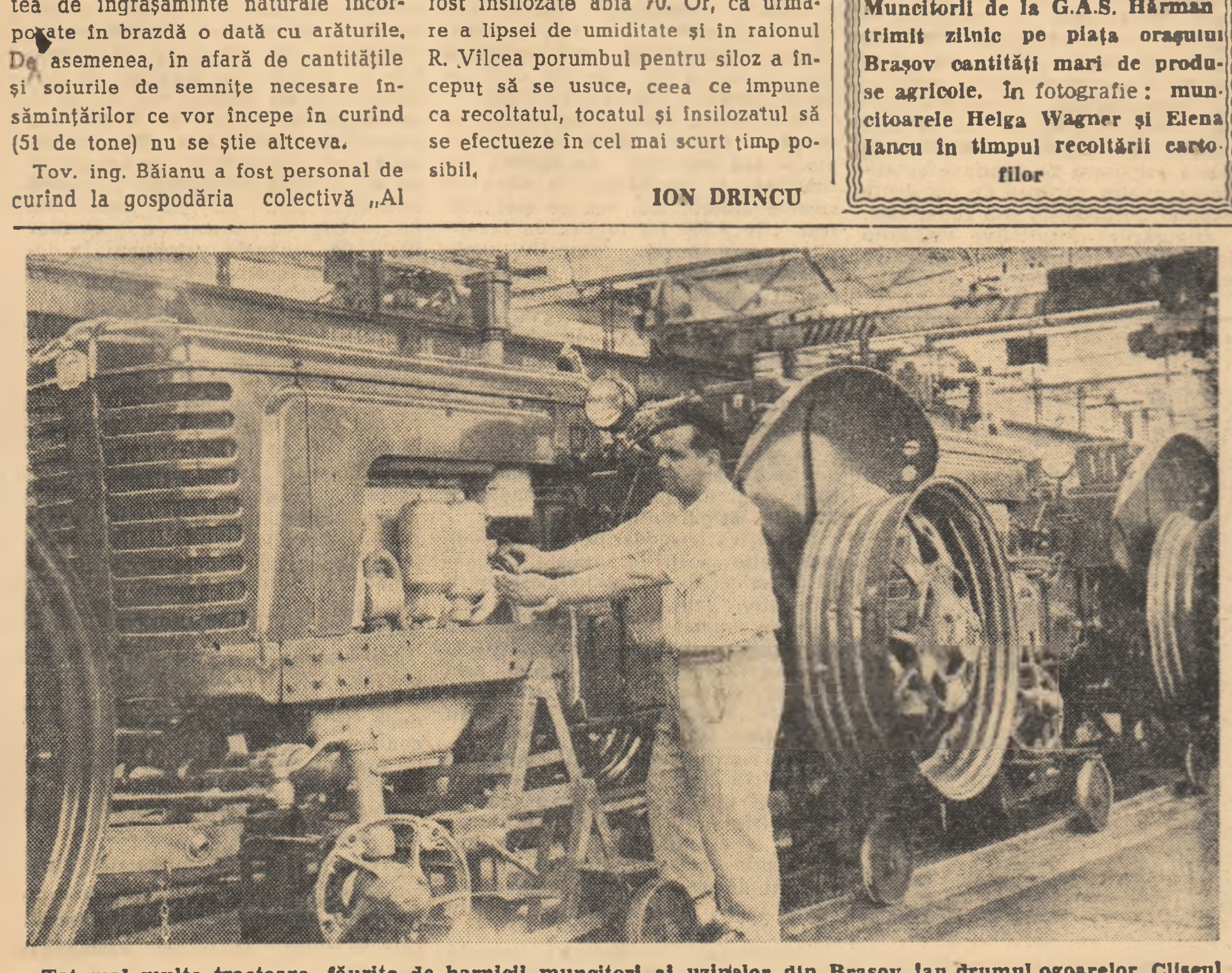
— S-au executat arături adînci de vară pe 1.085 de ha, mi-a spus tov. Băianu Gheorghe, inginerul principal al secției agricole. Dar nu știm cîte hectare din acestea sînt repartizate însămînțărilor de toamnă și cîte rezervate pentru cele din primăvara anului viitor. La secția agricolă a raionului nu se cunoaște nici cantitatea de îngrășăminte naturale încorporate în brazdă o dată cu arăturile. De asemenea, în afară de cantitățile și soiurile de semnițe necesare însămînțărilor ce vor începe în curînd (51 de tone) nu se știe altceva.

Tov. ing. Băianu a fost personal de curînd la gospodăria colectivă „Al III-lea Congres al partidului" din Galicea, și la gospodăriile colective din Galicea-Teiu, Băbeni și Frîncești, tocmai pentru a se interesa de situația pregătirilor campaniei de însămînțări. Cînd l-am întrebat însă ce anume a constatat aici, ce suprafețe au fost arate și fertilizate cu gunoi de grajd, ce cantitate de semințe a fost condiționată etc., n-a putut să-mi dea nici o informație, deoarece nu-și „notase" asemenea „amănunte".

Este necesar ca pregătirea însămînțărilor de toamnă să stea deci în centrul preocupării organelor agricole de la raion și comune, impulsionîndu-se executarea arăturilor și fertilizarea solului acolo unde e nevoie, condiționîndu-se semințele necesare și efectuîndu-se probele de laborator. Iar aceste lucrări să se efectueze fără nici o întîrziere.

Trebuie subliniat totodată că și însilozării furajelor se impune a i se acorda mai multă atenție în raionul R. Vîlcea (pînă acum cîteva zile din planul de 7.593 tone planificate se realizaseră abia 1.009 tone). Dacă în gospodării colective cum sînt cele din Galicea Mare și Galicea Mică sau Rîureni, rezultatele obținute la însilozat sînt mulțumitoare, în alte gospodării colective cantitățile de porumb ce nu pot fi oprite pentru boabe și deci trebuie însilozat, sînt extrem de mici. La gospodăria colectivă din Frîncești, de pildă, din 600 tone planificate s-au însilozat abia 100, la gospodăria colectivă din Bujoreni din cele 500 tone prevăzute au fost însilozate abia 70. Or, ca urmare a lipsei de umiditate și în raionul R. Vîlcea porumbul pentru siloz a început să se usuce, ceea ce impune ca recoltatul, tocatul și însilozatul să se efectueze în cel mai scurt timp posibil.

ION DRINCU

Tot mai multe tractoare, făurite de harnicii muncitori ai uzinelor din Brașov, iau drumul ogoarelor. Clișeul înfățișează un aspect de la banda de montaj a tractoarelor

Vizita delegației de partid și guvernamentale a R. P. Romîne în R. P. Ungară

Tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej stînd de vorbă cu un grup de muncitori la fabrica de utilaje de telecomunicații din Budapesta

Vizita delegației de partid și guvernamentale a țării noastre în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, întîlnirile solilor poporului romîn cu oamenii muncii maghiari, constituie noi dovezi de dragoste și prietenie frățească dintre popoarele romîn și ungar.

În întreprinderile industriale vizitate, la cooperativa de producție agricolă „Szikra" din comuna Solt, județul Bacs Kisbun, pretutindeni pe unde au trecut, solii poporului romîn au fost întîmpinați cu aplauze și ovații în cinstea prieteniei romîno-maghiare, cu buchete mari de flori oferite membrilor delegației, de către bărbați și femei, tineri și școlari. Pretutindeni, înalții oaspeți au fost martorii unor impresionante manifestări față de țara și poporul nostru. Vizitînd fabrica de utilaje de telecomunicații „Nikos Beloiannis" din Budapesta, oaspeții romîni au fost primiți cu flori de copiii de la căminul de zi al fabricii, cu aplauze furtunoase ale muncitorilor. În fiecare secție și atelier, lîngă fiecare mașină, pretutindeni pe unde au trecut tovarășul Gheorghiu-Dej și ceilalți membri ai delegației, întovărășiți de tovarășii János Kádár și Károly Kiss și de alte persoane oficiale, au răsunat aplauze și ovații în cinstea prieteniei romîno-maghiare, oaspeții ne mai prididing să primească atîtea buchete de flori cîte le erau oferite de muncitori. In rîndul muncitorilor o deosebită impresie lasă faptul că tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej examinează în amănunt, cu ochi de cunoscător, procesul de fabricație. Cu obrajii îmbujorați, tînăra Ivanne Tivadar se apropie de tovarășul Gheorghiu-Dej și îi oferă un buchet de flori. De la mesele de lucru, muncitoarele aplaudă minute în șir. Membrii delegației răspund la rîndul lor cu aplauze, cu strîngeri de mînă.

La marele miting din Budapesta, închinat prieteniei ungaro-romîne, tovarășul János Kádár, prim secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Socialist Ungar, vorbind despre vizita delegației țării noastre, a arătat printre altele: „Ea întărește și mai mult în poporul nostru spiritul internaționalismului, relațiile frățești dintre poporul ungar și romîn, — doi vecini constructori ai socialismului — întărește coeziunea lagărului socialist, cauza sacră a prieteniei popoarelor".

Primit cu puternice aclamații, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a transmis celor peste 20.000 de participanți la miting, tuturor oamenilor muncii din Ungaria, un cald salut frățesc, expresie a sentimentelor de stimă și dragoste tovărășească pe care le nutresc oamenii muncii din Rominia față de poporul ungar. „Sîntem cu toții mișcați — a spus tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej — de caldele sentimente pe care oamenii muncii unguri le-au manifestat față de poporul nostru. Vizita pe care am făcut-o, discuțiile purtate cu conducătorii de partid și de stat ai Ungariei au prilejuit o nouă și puternică afirmare a legăturilor internaționaliste indestructibile dintre țările noastre, o contribuție la întărirea prieteniei frățești dintre popoarele romîn și ungar, dintre toate popoarele lagărului socialist".

PRILEJ DE BUCURII

Pentru noi, cei care am stat timp de nouă zile în mijlocul miilor de artiști amatori de la sate veniți să se întreacă în finala celui de-al VI-lea Concurs republican, impresiile, discuțiile purtate, spectacolele vizionate rămîn la fel de proaspete, de vii. Se poate oare uita atît de ușor măestria și muzicalitatea fanfarelor din Cozmești și Lăpușnicul Mare, frumusețea dansurilor prezentate de formațiile din Fardu, Inuc și Teregova, ritmul uimitor al călușarilor din Pădureți, multe alte formații la fel de valoroase?

„FRUMOASĂ-I VIAȚA ÎN COLECTIVĂ"

Aceste cuvinte exprimă un adevăr scump pentru colectiviștii din satul Inuc, regiunea Cluj. Muncind în gospodăria agricolă colectivă „Pettőfi Sandor", care cuprinde întreg satul, ei au dobîndit belșug, bunăstare. Colectiviștii din Inuc iubesc nespus de mult și jocul. Nu este sărbătoare la care tineri și vîrstnici să nu-și arate îndemînarea.

Participarea la cel de-al VI-lea Concurs al formațiilor artistice de amatori, și mai ales faptul că formația a reușit să se califice pînă la finala pe țară a constituit un adevărat eveniment în acest sătuc din părțile Huedinului.

— Mergem pentru a doua oară la finala pe țară. In 1951 am obținut premiul II. Acum vom căuta să ne clasăm tot în rîndul fruntașilor. Pentru aceasta trebuie să ne pregătim în chip deosebit. De aceea vreau să cunosc și părerea voastră în această problemă.

Cu aceste cuvinte s-a adresat învățătorul Nagy Iosif, celor 40 de colectiviști și colectiviste din formația de dansuri pe care o instruiește. Vorbitori au fost destui. Au luat cuvîntul il primul rînd, Gergeleyi Ianoș, Kiss Ferencz, Nagy Ferencz, „veteranii" formației. Se cuvenea ca ei să fie primii la cuvînt deoarece erau cei mai vechi dansatori; fuseseră și în 1951 la finala pe țară. Cu toții au arătat că dansurile trebuie să fie îmbogățite, că este necesar să se aducă elemente corespunzătoare unei teme intitulate „Frumoasă-i viața în colectivă".

Discuția nu s-a încheiat însă aici. Au trebuit să fie ascultați și bătrînii din sat care s-au oferit să le arate cîte ceva din dansurile pe care le știau din tinerețe. „Trebuie să arătați la București toată frumusețea dansurilor noastre" au spus ei pe un ton ce nu admitea ripostă.

— La fiecare repetiție participa aproape întreg satul, îmi povestește înveselit de propriile amintiri instructorul formației. Uneori, însă, cînd repetam fără să se știe și reușeam să închidem ușile căminului cultural, „publicul" nostru adu-

LUCIAN CURSARU

(continuare în pag. 4-a)

Colectiviști în magazin

Colectivistul Alexandru Bratu sosise în București cu trenul de 7 dimineața. Orașul îi devenise de multă vreme familiar, căci se abătuse deseori cu diferite treburi pe aici. Acum însă venise să-și împlinească o veche dorință. Cum coborî din tren, porni în grabă spre Bulevardul Gării de Nord. O dată ajuns, își roti privirea peste blocurile noi — de curînd construite — și zîmbi vesel, citind firma de pe fațada uneia din clădiri: „O.C.L. Tehnometal — unitatea nr. 77". Cunoștea bine unitatea aceasta. Cu cîtva timp în urmă mai fusese pe aici și se informase la responsabilul magazinului, tov. Constantin Cantili și la ajutorul său, tov. Ion Panțîru, despre prețul motocicletelor aflate în magazin. Cu aceștia devenise de acum cunoștințe bune. Ei îl știau că este fruntaș în gospodăria colectivă „Pionerul" din comună și că în anul trecut a primit pentru munca în gospodăria colectivă produse și bani în valoare de peste 35.000 lei. De aceea, cum îl văzu responsabilul magazinului, îl întrebă:

— Te-ai hotărît, tov. Bratu?

Colectivistul zîmbi, în timp ce cerceta cu privirea motocicletele aliniate în magazin.

Responsabilul magazinului îl ajută pe colectivist să-și aleagă motocicleta dorită. Apoi îi ură s-o stăpînească sănătos.

— Vă mulțumesc, răspunse Alexandru Bratu, și vă doresc să vindeți cît mai multe motociclete.

— Apoi în privința vînzării să n-ai grijă, zise responsabilul magazinului. Avem și ce vinde și avem și cumpărători.

Înainte de a părăsi magazinul, colectivistul Alexandru Bratu se gîndi că nu i-ar strica și un aparat de fotografiat.

Luminița Dinescu, de la raionul foto-sport, îi făcu imediat recomandarea:

— „Orizont" e un aparat bun.

Colectivistul îl privi, îl încercă și-l cumpără mulțumit.

Alexandru Bratu nu-i singurul colectivist din regiunea București care putea fi văzut într-un magazin din Capitală cumpărîndu-și motocicletă. Tot de la acest magazin și-au cumpărat motociclete și Anton Popescu — colectivist din comuna Săget, raionul Răcari, și Manea Tudor din comuna Stoicănești, raionul Drăgănești Vlașca și Ilie Dinescu din comuna Poiana-Slobozia și mulți alții.

Responsabilul magazinului O.C.L. Tehnometal din str. Lipscani 102, Avedisian Avedis, ne-a informat că și de la acest magazin își cumpără motociclete, motorete și biciclete mulți colectiviști din regiunea București. Am reținut cîteva nume: Călin Ion din comuna Gostinari, Nicu Paraschiv din comuna Singureni, Avram Dumitru din Olteni și alții.

Fapte semnificative.

Odinioară oamenii aceștia — și toți ca ei — abia își cîștigau bucata de mămăligă. Astăzi ei se plimbă pe motociclete proprii.

MARIUS GROPOȘILĂ
profesor

Muncă rodnică în vii

Ca în toți anii, în zile de început de septembrie, în viile gospodăriei agricole de stat Săhăteni, regiunea Ploiești, este mare animație. În cramele brigăzilor din secția Sătuc ori la cele din secția Sărățeanca, bunăoară, zeci de muncitori lucrează care la reparatul vaselor și al preselor, care la spălatul budanelor, și căzilor, precum și la curățatul și dezinfectatul cramelor și pivnițelor. Peste tot se fac intense pregătiri pentru culesul și vinificarea recoltei de struguri din acest an.

După datele ultimei evaluări viticultorii de aici vor culege și vinifica în această toamnă peste 2.100 de tone de struguri. Aceasta este o cantitate apreciabilă și necesită un volum destul de mare de muncă pentru a recolta strugurii, a-i transporta și vinifica la timp și fără pierderi. De aceea, fiecare maistru viticol ori pivnicer a luat măsurile necesare tehnico-organizatorice în vederea bunei desfășurări a lucrărilor de pregătire a întregului utilaj ce va fi folosit în campania de cules și vinificare.

Antrenați în întrecerea socialistă de comitetul sindicatului, (președinte Gh. Dumitru) muncitorii de la cele 6 centre de vinificație au reușit ca cea mai mare parte a utilajului necesar să fie pus la punct. Astfel, au fost reparate și revizuite cele 19 prese manuale și 4 mecanice. După reparare părțile fieroase ale preselor, care vin în contact cu mustul, au fost vopsite cu vopsea albă pentru evitarea oxidării, iar coșurile spălate cu apă cu sodă, apoi limpezite bine cu apă rece. De asemenea, au fost reparate și apoi spălate bine tocitorile și căzile ce vor fi folosite în vinificație, precum și cele 3 linuri înălțate. Merită a fi subliniat aci și preocuparea pivnicerilor pentru asigurarea spațiului de depozitare a vinului. Astfel, au fost pregătite butoaie în capacitate de peste 210 vagoane, ceea ce asigură pe deplin necesarul.

Cunoscînd că murdăria și mucegaiul sînt doi dușmani de moarte ai vinului, pivnicerii acordă o deosebită atenție în aceste zile, curățeniei în crame și pivnițe. Peste tot se face curățenie, se văruiește și se spală pardoseala de ciment sau scîndură.

O grijă deosebită acordă conducerea gospodăriei și comitetul sindicatului asigurării unor condiții cît mai bune de muncă și de trai celor peste 1.000 de oameni care vor munci în campania de recoltare și vinificare a strugurilor. În dormitoare s-a făcut curățenie. Au fost scuturate saltelele, spălate dușumelele, văruiți pereții, iar cearceafurile și fețele de pernă au fost și ele spălate și călcate. Zarzavaturile necesare fiecărei brigăzi sînt asigurate din grădina gospodăriei.

În fruntea întrecerii socialiste la pregătirile pentru cules și vinificație s-au situat pînă acum muncitorii din brigăzile conduse de comuniștii Ion Zăinescu și Mihai Cafoianu.

CULESUL STRUGURILOR A ÎNCEPUT

Farmecul toamnei în podgorie este întregit de culesul strugurilor. Fetele, purtînd basmale colorate, culeg ciorchinii ce-i mai copți, cei mai frumoși. La brigada condusă de brigadierul Ion Secăreanu, culesul este în toi. Iat-o pe Florica Manea, o fată voinică, veselă, alege cu grijă la fiecare butuc de pe rîndul său cei mai frumoși și mai copți struguri. Harnică cum este, ea reușește să-și depășească zilnic norma la cules cu 40-50 kg. de struguri. Cu aceeași îndemînare muncește și Vasile Pană, ca și ceilalți culegători. În felul acesta sute de lăzi sînt umplute zilnic cu ciorchini frumoși de struguri. Din vie, lăzile trec pe la alte mîini pricepute, care înlătură orice boabă strivită sau stricată, apoi ciorchinii cizelați sînt așezați cu grijă în lăzi. Astfel, rodul viilor din brigada condusă de comunistul I. Secăreanu a luat drumul piețelor pentru nevoile oamenilor muncii. Pînă acum această brigadă a cules mai bine de 2 vagoane de struguri din valorosul soi de masă Schasselas.

V. CAZACU

Biblioteca căminului cultural din comuna Dobrun, raionul Balș, este bine aprovizionată cu cărți literare, de știință popularizată, broșuri agrotehnice, etc., potrivit nevoilor și gustului țăranilor muncitori

Sărbătoare la HĂRMAN

A intrat în tradiția colectiviștilor din Hărman, regiunea Brașov, ca la fiecare început de toamnă, atunci cînd hambarele sînt pline de grîne, să sărbătorească acest eveniment. La „sărbătoarea pîinii", — cum au început s-o numească cei din Hărman, se adună toți colectiviștii bătrîni și tineri. Strînși cu toții la marginea de sat, pe covorul verde al ierbii, mănîncă, beau, cîntă și joacă, de dimineață și pînă seara tîrziu, cînd se aprind, puzderie, stelele pe boltă.

În acest an colectiviștii din Hărman au ales pentru sărbătoarea lor ziua de 2 septembrie. A fost o zi plină cu soare, ca în miez de vară. Cinci rînduri de mese împodobite cu flori și încărcate cu bucate îi așteptau pe harnicii colectiviști. Dar iată că au și început să sosească. Colo, se vede familia lui Gheorghe Tohănean, cea cu peste 600 zile-muncă efectuate pînă acum, de dincolo se apropie Petre Murea cu nevasta. Pînă acum au și ei la 520 de zile-muncă. Cu toții se așează la mese, pe echipe și pe brigăzi, așa cum au lucrat și la făurirea belșugului de produse. Un trompetist din fanfara colectivei dă semnalul de începere a sărbătorii. Pe estrada improvizată, în jurul unei mese, au luat loc membrii consiliului de conducere al colectivei. În aplauzele asistenței, Ioan Gîrceag, președintele gospodăriei, cere permisiunea colectiviștilor să facă un scurt bilanț al realizărilor obținute în acest an.

— Să le auzim, să le auzim, răspunseră în cor mai multe glasuri.

Ion Gîrceag, președintele, un om de statură potrivită, între două vîrste, cu fața rumenă și priviri pătrunzătoare, își mai potrivește o dată cravata de culoarea florii macului, apoi din însemnările scrise pe cîteva coli de hîrtie, începu să vorbească :

— În primăvara acestui an, au venit alături de noi și restul de 140 de familii de întovărășiți. Acum tot Hărmanul e colectivizat. În familia noastră a colectivei, sînt acum un număr de 651 de familii de romîni și germani. Avem o suprafață de peste 1.700 de ha de teren, din care 1.455 ha arabil, iar restul pășune și fînețe. În proprietate obștească, în momentul de față, avem 943 de capete de bovine din care 450 de vaci cu lapte. Porci avem aproape 1.000 de bucăți din care scroafe 121 de capete, oi 1.490 de capete cu lînă fină și semi fină, iar păsări peste 1.200 de bucăți. Ca producții animaliere avem în plan să obținem în acest an 3.000 de litri pe cap de vacă furajată ; veniturile sectorului zootehnic vor depăși suma de 2.000.000 de lei. În total, veniturile din acest an de la sectorul zootehnic și vegetal, vor ajunge la aproape 7.000.000 de lei. Aceasta datorită faptului că în anul în curs avem contractate cu statul mai mari cantități de produse decît în anul trecut.

Deosebit de bogate au fost recoltele de cereale din acest an pe care le-am cules pînă acum. Acest lucru ne-a dat posibilitatea ca zilele trecute, la împărțirea avansului de 40 la sută, să dăm la ziua-muncă cîte 2 kg de grîu. 1 kg de orz. etc., iar avansuri bănești s-au repartizat în fiecare lună cîte 8 lei la ziua-muncă. Familia colectivistului Petre Murea, care a avut 523 de zile-muncă a ridicat de la colectivă ca avans 1.046 de kg de grîu. 523 kg de orz și 4.184 de lei, iar cea a lui Toma Hedwig care a realizat 527 de zile-muncă a primit 1.054 kg de grîu, 527 kg de orz și 4.216 lei : Gheorghe Tohănean, care împreună cu familia lui a executat 629 de zile-muncă, a ridicat ca avans de 40 la sută peste 1.250 kg grîu, 620 kg de orz și peste 5.000 de lei. Ca ei mai sînt încă mulți alții.

În ultimii 2 ani, un număr de peste 180 de familii de colectiviști și-au făcut case noi acoperite cu țiglă, 59 și-au cumpărat mobilă nouă, 51 aparate de radio, 5 inși televizoare, iar 5 motociclete. De asemenea, tot în această vreme, 481 de colectiviști și-au cumpărat biciclete, 67 mașini de spălat rufe, iar 190 de colectiviști și-au cumpărat aragaze.

Gospodăria noastră colectivă se dezvoltă necontenit. Punînd în practică sarcinile trasate de Congresul al III-lea al Partidului, în 1965 sectorul taurin al colectivei noastre va număra 1.200 de capete din care vaci cu lapte 800 de bucăți, porci 1.600 de capete, păsări 5.000 de bucăți, iar oi cu lînă fină peste 1.500 de capete. Ne angajăm și cu acest prilej, cînd sărbătorim belșugul anului 1961, să îndeplinim cu cinste sarcinile trasate de partid, să muncim și mai bine, ca traiul bun și fericirea să sălășluiască în casele noastre.

— Și acum, închei președintele, vă urez petrecere frumoasă.

Bucatele de tot felul au umplut mesele. Vinul de culoare galben-aurie a curs din belșug în pahare. S-a mîncat și s-a băut din belșug ; s-a cîntat și s-a jucat pînă noaptea tîrziu. Era doar sărbătoarea pîinii, a fericirii și bunăstării ce și-o făuresc și colectiviștii din Hărman.

GH. BACIU

Colectivist pictor amator

Tînărul Petru Anghel din comuna Șimand, raionul Criș, se numără printre cei mai talentați artiști populari din regiunea Crișana. Deși doar în vîrstă de 25 ani, el a realizat peste 90 de tablouri lucrate în ulei, cu multă migală, inspirate din viața noastră nouă.

Printre acestea întîlnim lucrări ca „Imagini noi în satul nou", „Colectiviștii", „Ciobanul gospodăriei agricole colective" și altele.

Seara, în timpul liber, duminicile el lucrează la cîteva tablouri în care înfățișează aspecte din lupta poporului nostru condus de partid.

ION COȚOI
corespondent

Rîde ciobul de oala spartă

Stoina Octavian, brigadierul zootehnic al gospodăriei colective „Drumul lui Lenin" din comuna Lățunaș, regiunea Banat, deschise întîi un ochi. Deși era trecut de ora 8 dimineața, i se păru că afară e încă întuneric, și-l închise la loc. Dar din cealaltă odaie se auzi glasul mulgătorului Zană Ion :

— Nu cumva e acasă tovarășul brigadier ?

— Da' ce treabă aveți cu el ? o auzi Stoina pe nevastă-sa.

— Să ne dea de la magazie o găleată. I-am spus încă de săptămîna trecută că avem nevoie, dar...

— Și ce ? Ieri nu puteați să-i reamintiți ?

— Ieri ? Păi l-a văzut cineva pe tovarășul Stoina la grajdurile de vaci de vreo cinci zile ? răspunse necăjit Zană.

Atunci brigadierul nu se mai putu stăpîni. Dădu buzna pe ușă și-l înfruntă pe mulgător : „Bine mă, de ce minți ? Cum de-acum cinci zile ? Azi e vineri, așa-i ? Da' luni n-am trecut pe acolo ?".

Ca să-i dovedească lui Zană și celorlalți doi mulgători cîtă grijă are el, brigadierul, de vacile gospodăriei, peste vreo șase ceasuri, adică după prînz, Stoina sosi agale la grajdul de vaci. „Afurisiți oameni, își zise el intrînd în grajd. Nu-mi dau pace nici să iau masa cum îmi place mie".

— Ce vreți ? îl luă brigadierul în primire pe mulgătorul Eneșel Achim, care i se ivi în cale.

— Noi nu vrem nimic, vacile vor, răspunse acesta.

— Mă Achime, măi. Să luați seama mă, că nu vă mai aduc nici un ajutor dacă nu știți să vă purtați cu mine.

— Drept e, ajutor nu ne-ai mai adus. În schimb ne-a adus tovarășul președinte încă 16 vaci. Noi cei trei inși trebuie să vedem și de pășunat și de curățat și de adăpost. Adică trei oameni la 58 de taurine din care 28 de vaci cu lapte... că am uitat să pun la socoteală și mulsul... uneori avem atît de lucru, că nici nu știm pe unde mai ne e capul... Iar dumneata, puțin îți pasă... Parcă vii în... deplasare, la cîte o săptămînă-două.

— Lasă mă, că v-am făgăduit

FOILETON

doară... O să mă duc eu în tîrg, la Ceacova. O să mă sui pe un pietroi mare și o să strig așa : „Măăă ! Care vrei mă să fii mulgător la noi, la Lătunaș, să ajutați pe al de Zană și Eneșel, care au dat pe brînci ? Că dacă n-au făcut mare ispravă cu mulsul, pe care-l execută la ce oră vor ei, nici cu curățenia în grajd nu stau mai bine.

Zană se scărpină după ureche, înroșindu-se pînă în albul ochilor. Înțepătura brigadierului nu era chiar lipsită de temei. Totuși nu se dădu bătut...

— Va să zică tu rîzi de noi ? Să vedem dacă o să mai rîzi cînd te-or întreba tovarășii din consiliul de conducere cîți litri de lapte dau zilnic cele mai multe din vacile noastre, că parcă și caprele dau lapte mai mult.

— Asta fiindcă sînteți voi delăsători. Ce adică vreți să vă spălați pe mîini ? Să dați vina numai pe alții...

Și Stoina prinse să înjure și să strige :

— Așa ? Eu mă zbat toată ziutica și în loc de recunoștință... Auzi dumneata... Să-mi fixeze dumnealor, cei din consiliu program ! Parcă n-am eu programul meu acasă, mai îmi trebuie și unul la grajd ! M-au luat la săpuneală și despre vacile și viței care au murit anul acesta, m-au scos vinovat pe mine un brigadier care merita diplomă de vrednicie.

— Să nu-ți fie de deochi, mormăi Zană înciudat.

— Da' și cică nu mă pricep nici de o iotă că nu învăț nimic, că nu citesc. Parcă aș fi școlar să stau cu creionul și cu caietul în mînă toată ziua.

Achim Eneșel se apropie și zise :

— Uite ce ne-am gîndit noi, tovarășe Stoina. Ca să se limpezească treaba aici, dacă pleci la tîrg la Ceacova și găsești pietroiul ăla pe care vrei să te urci, noi îți propunem să strigi astfel, nu cum ziceai adineauri. Să strigi așa : Măăă ! care cauți un brigadier destoinic ? Luați-mă pe mine... și dacă n-oi face vacile voastre să dea lapte cît caprele, să nu-mi dați nici de mălai.

Dar nici Stoina nu se lăsă.

— Ba mai bine cînd m-oi sui pe pietroi să vă iau și pe voi lîngă mine ca să pot striga : „Veniți fraților mai aproape să vedeți niște mulgători fruntași".

★

P. S. Rămîne de văzut acuma, dacă și consiliul gospodăriei colective din Lătunaș, nu va vedea cu un ceas mai devreme „destoinicia" brigadierului Stoina și a mulgătorilor respectivi.

ION GHEORGHIU
după o corespondență trimisă de Ștefan Gidea

Deschiderea celui de al doilea Concurs și Festival internațional „George Enescu"

În seara zilei de 5 septembrie a avut loc în sala Palatului R. P. Romîne din București deschiderea festivă a celui de-al doilea Concurs și Festival internațional „George Enescu".

În vasta sală s-au întîlnit peste 3.000 de iubitori de muzică din țară și oaspeți din diferite părți ale lumii, pentru a participa la această manifestare de cinstire a memoriei lui George Enescu. Pe fundal era așezat portretul marelui muzician romîn.

În loja oficială au luat loc tovarășii : Gheorghe Apostol, Petre Borilă, Chivu Stoica, Alexandru Drăghici, Dumitru Coliu, Ștefan Voitec, Mihai Dalea.

La festivitate au participat membri ai C.C. al P.M.R., ai Consiliului de Stat și ai guvernului și alte persoane oficiale, personalități ale vieții muzicale din țară și de peste hotare care iau parte la manifestările festivalului și participanți la concurs, numeroși oameni de artă, cultură și știință, reprezentanți ai organizațiilor culturale și obștești, ziariști romîni și corespondenți ai presei străine.

Au asistat șefi ai misiunilor diplomatice acreditați la București și alți membri ai corpului diplomatic.

Adunarea festivă a celui de-al doilea Concurs și Festival internațional „George Enescu" a fost deschisă de tov. Ion Pas, președintele Comitetului de organizare.

După ce a arătat că participarea unor personalități muzicale de prim ordin, precum și a unui mare număr de tineri muzicieni, reprezintă o dovadă a consacrării Concursului și Festivalului „George Enescu" ca o manifestare de prestigiu, vorbitorul a spus printre altele : „Desfășurarea celui de-al doilea Concurs și Festival internațional „George Enescu" va prilejui o nouă afirmare a aportului pe care muzica romînească și în special creația lui George Enescu îl aduce la tezaurul muzical al culturii universale".

Amintind că în decursul vieții sale nu o dată George Enescu s-a străduit, fără a primi nici un fel de sprijin, să ducă căldura muzicii în uitatele tîrguri și sate ale Romîniei din acea vreme, vorbitorul a arătat că poporul nostru însetat de cultură are astăzi toate condițiile create de regimul democrat-popular, pentru a cunoaște și a se bucura din plin de cele mai valoroase cuceriri ale științei și culturii.

CE SĂ CITIM

„Bogăția unui sărac"

de Ion Grecea

Romanul lui Ion Grecea istorisește drumul în viață al unui băiat de țăran sărac, drumul de la întuneric și mizerie, la demnitate și îndestulare.

Copilăria lui Ștefan Burcuș, acesta e numele eroului, nu se deosebește de a multor altor fii de țărani săraci. A evocat-o Zaharia Stancu în „Desculț", au descris-o V. Em. Galan, Marin Preda și alții. În condițiile regimului burghezo-moșieresc, domnie a bunului plac și a exploatării singeroase, copilăria acestor odrasle de oameni munciți pînă la epuizare pe pămîntul boieresc, era lipsită de farmecul copilăriei.

Ștefan Burcuș o străbate lovit din toate părțile de umilinți și lovituri dureroase. Tatăl îi e dus pe front, în criminalul război anti-sovietic, mama silită să trudească pe nimic la arendaș. Reîntoarcerea tatălui e prilej de scurtă dar luminoasă bucurie. La puțină vreme după revenirea în sat, Vasile Burcuș care pe front dobîndise o înțelegere mai adîncă a realității e împușcat de Savu, omul moșieresei, pe cînd conducea aplicarea reformei agrare pe pămînturile acesteia. Curînd după uciderea mișelească a tatălui îi moare mama și Burcuș rămîne orfan de ambii părinți.

Ion Grecea urmărește atent, cu mijloace potrivite, drama copilandrului și timpuria lui maturizare sub povara încercărilor. Burcuș se luptă cu greutățile de tot soiul și le învinge treptat isprăvindu-și studiile medii. Devine strungar. Aici, în uzină, simte el din plin sprijinul tovarășilor de muncă și al partidului. Datorită grijii părintești a comuniștilor e trimis la studii superioare și ajutat să devină, potrivit vechiului său vis, medic.

Deși nu lipsit de unele accente sentimentaliste, romanul zugrăvește convingător etapele realizării ca om, ca om însetat ale lui Ștefan Burcuș și mai cu seamă împlinirea lui în munca de medic la țară, în mijlocul țăranilor din care a plecat să învețe. Viața de familie, activitatea de fiecare zi la spital, printre bolnavi, visurile lui poartă pecetea acestor zile.

Romanul închină un imn descătușării omului — posibilă numai în socialism — și laudă prin destinul eroului principal cele mai de seamă virtuți ale poporului : hărnicia, perseverența, omenia.

La primul său roman, Ion Grecea se anunță ca un prozator înzestrat, cu posibilități certe de afirmare.

H. ZALIS

Cărți noi apărute în editura Agro-silvică

Fărcașu L. : Întreținerea și exploatarea cauciucurilor în S.M.T. și G.A.S. — 104 pag. — 2,35 lei.

Schobel K. și Dumitriu M. : Mecanizarea lucrărilor în creșterea porcilor — 84 pag. 3,20 lei.

Fulga E. : Folosirea gardului electric — 44 pag. — 1,60 lei.

Oslomovski M. S. : Întreținerea taurinelor în stabulație liberă — 104 pag. — 2,55 lei.

I. Șuiea și C. Popovici : Exploatarea rațională a plugurilor purtate — 88 pag. — 3,40 lei.

Iliescu Lucia : Întrebuințarea bioxidului de sulf în vinificație — 76 pag. — 2,40 lei.

* * * : Mecanizarea lucrărilor de administrat îngrășăminte — 152 pag. — 5,05 lei.

* * * : Îndrumător pentru mînuirea incubatoarelor. Ediția II. — 156 pag. — 4,40 lei.

Pregătiri pentru noul an școlar

Prin grija comitetului executiv al sfatului popular al comunei Bogdănița, raionul Bîrlad, regiunea Iași, toate cele 7 localuri de școală au fost reparate și zugrăvite din timp. Unele școli au fost dotate cu un mare număr de bănci noi. Totodată, s-au transportat cantitățile de lemne de foc necesare noului an școlar 1961—1962.

ION BOLEA
corespondent

Activitate rodnică

Corul căminului cultural din comuna Deleni, raionul Vaslui, deși înființat din iarna acestui an, a reușit să aibă o activitate frumoasă. Sub conducerea dirijorului Tămătaru Vasile au fost pregătite și prezentate mai multe cîntece, cum sînt : „Steagul partidului", „Să fii partidului oștean", „Republică măreață vatră", cîntece pentru 23 August și altele

Dintre coriști se evidențiază o serie de tineri printre care Popica Constantin, Ionașu Fănica, Ursu Eugenia, Lefter Aurica, Aprodu Teodora și mulți alții care participă în mod regulat la repetiții și prezentarea programelor artistice.

VICTOR VASILIU
corespondent

O imagine obișnuită azi în satele noastre. În casele colectiviștilor și-a făcut sălaș trainic bunăstarea. Colectivistul Popescu Vasile din comuna Cireașov, raionul Slatina, regiunea Argeș, în mijlocul familiei

Toată grija măsurilor de protecție a muncii

Cu șase-șapte ani în urmă, comitetul sindicatului și conducerea gospodăriei noastre acordau puțină atenție problemelor protecției și tehnicii securității muncii. Firește, aceasta era o lipsă. Experiența ne-a demonstrat însă pe deplin cît de multă grijă trebuie să acordăm acestei importante probleme. Tocmai pentru aceasta am făcut în gospodăria noastră periodic instructaje speciale cu privire la normele de tehnica securității muncii. Instructajele s-au făcut la fiecare loc de muncă, completîndu-se cu acest prilej fișe de instruire personale, pentru fiecare muncitor în parte, după ce în prealabil au fost supuși unui examen. Inginerul șef al gospodăriei care răspunde direct de problema protecției muncii a luat măsuri administrative pentru asigurarea tractoarelor cu faruri. La atelierul de tîmplărie, de asemenea, li s-a explicat lucrătorilor neajunsurile ce se pot ivi ca urmare a neglijării folosirii apărătorilor la unele mașini-unelte.

O deosebită atenție acordă consiliul gospodăriei și asigurării echipamentului de protecție, conform normativului în vigoare tuturor muncitorilor care au dreptul la folosirea acestui echipament. Au fost luate de pe acum măsuri în vederea întocmirii planului de aprovizionare cu echipament de protecție pentru anul 1962.

Comitetul sindicatului urmărește cu exigență sporită și modul cum sînt întreținute dormitoarele și cantinele, făcînd în acest scop dese și inopinate controale.

Pentru a asigura condiții igienice de cazare, conducerea administrativă a gospodăriei a procurat, anul acesta, un mare număr de pături și cearceafuri noi. Comitetul sindicatului se preocupă cu simț de răspundere nu numai de repartizarea judicioasă a cantităților de alimente și de calitatea mîncărurilor, ci și de curățenia în bucătărie și în sala de mese. Ca urmare a intervenției comitetului sindicatului, în bucătărie s-a confecționat, cu resurse locale, în scopul evacuării aerului viciat și a aburilor, o instalație de ventilație. De asemenea, pentru buna păstrare a alimentelor s-a construit un beci.

Toate cele de mai sus sînt lucruri bune. Trebuie însă să arăt că mai există în gospodăria noastră și unele lipsuri în ce privește protecția și tehnica securității muncii, pe care consiliul gospodăriei n-a reușit să le înlăture pînă acum. Astfel, la borștanga de la atelierul mecanic nu s-a asigurat încă un dispozitiv de protecție ; generatorul de acetilenă nu are încă o cameră separată cu acoperiș mobil, așa cum sînt indicațiile ; la casa pompelor scările metalice de coborîre în puțuri nu au spătare de protecție; injectorul de la brutărie nu este corespunzător.

S-ar putea spune că unele din lipsurile arătate mai sus sînt de mică importanță. Tot experiența ne-a demonstrat însă, că lipsurile mici pot aduce uneori prejudicii mari. De aceea, comitetul sindicatului nostru și conducerea administrativă și-au propus ca în cel mai scurt timp să lichideze deficiențele ce mai există în problema tehnicii securității muncii, astfel încît să fie create condiții cît mai bune de muncă și de trai lucrătorilor gospodăriei.

V. PETRARU
responsabil cu protecția muncii în comitetul sindicatului din gospodăria de stat Tepeș Vodă, regiunea Dobrogea

Vești de la corespondenți

„Zborul omului în Cosmos"

Aceasta este tema concursului „Cine știe răspunde" care s-a desfășurat de curînd în sala de festivități a căminului cultural din comuna Feldru, raionul Năsăud.

La întrecere au participat două echipe formate din elevi ai școlilor medii și profesionale, care se află în vacanță, avînd ca examinator pe învățătorul Costinaș Octavian.

Cei 200 de spectatori, țărani muncitori din comună au aplaudat cu căldură răspunsurile frumoase date de utemiștii Paneș Gheorghe, Marti Filip, Androne Ovidiu, Neamțiu Larion, Nechiti Petru și Varvarii Ștefan.

Participanții la concurs au vizionat în continuare filmul sovietic „Ștrengarii".

TRAIAN POP
corespondent

În raionul Lipova

Brigada științifică a Casei raionale de Cultură din Lipova a vizitat duminica trecută satul Buzed unde a fost așteptată cu viu interes de către țăranii colectiviști.

Cu acest prilej, membrii brigăzii au dat răspunsuri competente la întrebări ca : Ce sînt asolamentele? Ce trebuie făcut pentru a obține recolte mari la porumbul hibrid ? Cum se însilozează porumbul pentru nutreț ? Dacă într-o gospodărie colectivă toate sectoarele de activitate sînt dezvoltate uniform, care dintre acestea este cel mai rentabil ? Care este originea omului și cum a luat naștere ? Dacă este adevărată sau nu, teoria morții termice a pămîntului ? Ce este cancerul și dacă este sau nu o boală vindecabilă ? și altele.

La toate întrebările puse cetățenii din acest sat au primit răspunsuri dintre cele mai complete.

FRANCISC VILD
corespondent

O nouă formă de asigurare facultativă pentru colectiviști

Pentru a veni în sprijinul colectiviștilor pe linia prevenirii pagubelor ce pot fi cauzate de calamitățile naturii, accidentale, etc., în bunurile din gospodăriile lor personale, s-a introdus de la data de 1 septembrie a.c., o nouă formă de asigurare, destinată numai pentru colectiviști și anume : asigurarea lor facultativă paușală.

Marele avantaj al acestei forme de asigurare constă în aceea că printr-o singură asigurare cu un cost redus, care este unic pentru toți colectiviștii — se cuprind în asigurare facultativă aproape toate bunurile din gospodărie : o specie de animale (vitele cornute mari sau porcinele ori ovinele și caprinele la alegerea colectivistului), culturile agricole și rodul viilor, precum și bunurile din gospodărie (ca mobilierul, îmbrăcămintea, produsele agricole, viticole, pomicole etc., uneltele agricole, furajele etc.). Totodată în această asigurare se cuprinde și asigurarea pentru cazurile de accidente a capului gospodăriei și a soției sale. La asigurările facultative obișnuite asigurările se încheie separat pentru fiecare grupă de bunuri (animale, culturile și bunurile din gospodărie) și separat pentru cazurile de accidente, costul asigurării stabilindu-se aparte în funcție de sumele pentru care se încheie asigurarea respectivă.

O caracteristică a asigurării facultative paușale constă în faptul că pentru fiecare categorie de bunuri, iar la animale atît pentru fiecare specie cît și de un animal, sumele asigurate sînt fixe (stabilite potrivit condițiilor de asigurare). De exemplu : suma totală asigurată pentru vitele cornute mari este 1.000 lei, iar pentru bunurile din gospodărie inclusiv furajele 5.500 lei.

La asigurarea pentru cazurile de accidente, întîmplate în orice loc, capului gospodăriei, în caz de invaliditate permanentă suma asigurată este de 10.000 lei, iar în caz de deces jumătate din această sumă.

Dacă aceste cazuri s-au produs ca urmare a unui incendiu, trăznet, explozie sau cutremur de pămînt, întîmplate la domiciliu, în afară de sumele arătate mai sus se mai plătesc cîte 5.500 lei în caz de invaliditate permanentă, respectiv jumătate din această sumă în caz de deces al capului gospodăriei sau al soției sale. Dacă aceste cazuri s-au întîmplat atît capului gospodăriei cît și soției sale, sumele de mai sus, se plătesc atît capului gospodăriei cît și soției sale, respectiv moștenitorilor acestora.

În asigurarea facultativă paușală de bază este cuprinsă asigurarea unei singure specii de animale, la alegerea asiguratului.

Pentru ca gospodăriile care posedă mai multe specii de animale să poată beneficia de avantajele asigurării facultative paușale pentru toate speciile de animale din gospodărie, s-a prevăzut posibilitatea asigurării, la cererea expresă a asiguratului, prin același contract și a altor specii de animale decît a celei cuprinse în asigurarea facultativă de bază.

De asemenea, dacă în asigurarea facultativă paușală de bază au fost cuprinse vitele cornute mari, iar acestea sînt de rasă, la cererea expresă a asiguratului, se poate încheia prin același contract și un supliment de asigurare în vederea dublării sumei totale asigurate pentru animalele în cauză

Asigurarea facultativă paușală constituie o completare a asigurării prin efectul legii și, împreună cu această asigurare, acoperă — în general — bunurile aflate în gospodăria personală a colectiviștilor

În baza asigurării facultative paușale Asigurările de Stat acordă despăgubiri pentru daunele pricinuite de multe cauze de pagube.

Astfel, la animale se acordă despăgubiri în urma pieirii lor datorită unei boli, unei molime ori unui accident (de exemplu atacului fiarelor sălbatice, otrăvirii cu unele ierburi, căderii într-o prăpastie, trăznetului, focului, asfixierii prin înghițirea de obiecte, avortului, fătării grele și în multe alte cazuri).

Se mai acordă despăgubiri cînd animalele au fost sacrificate în baza dispozițiilor date de către organele competente, fie în legătură cu măsurile de prevenire și combatere a molimelor, fie din cauză că animalele au suferit un accident și sînt amenințate de moarte sigură, fie că animalele suferă de o boală care împiedică folosirea lor și de care ele nu se mai pot vindeca. De asemenea, se mai acordă despăgubiri și pentru animalele care au fost scoase din gospodărie ca urmare a măsurilor luate de organele veterinare în legătură cu combaterea morvei sau anemiei infecțioase.

La culturile agricole și rodul viilor se acordă despăgubiri pentru pagubele pricinuite de grindină, de ploaie torențială (fie prin efectul direct al ploii torențiale, fie prin efectul ei indirect), de furtună și uragan, sau de foc.

La bunurile din gospodărie se acordă despăgubiri pentru pagubele pricinuite de incendiu, trăznet (chiar dacă trăznetul nu a fost urmat de incendiu), ploaie torențială, grindină, inundație, furtună, uragan, cutremur de pămînt, prăbușire de teren, alunecare de teren etc.

Un avantaj al asigurării facultative paușale față de asigurările facultative obișnuite constă și în aceea că, după fiecare daună, bunurile rămase continuă a fi asigurate mai departe la suma totală asigurată, redusă cu despăgubirea acordată pentru grupa respectivă de bunuri sau pentru specia respectivă de animale.

Avînd în vedere avantajele importante ce reprezintă asigurarea facultativă paușală, este în interesul colectiviștilor să încheie asemenea asigurări.

ȘTEFAN FENYVESI

Sîntem în prag de toamnă

— Ritmul construcţiilor trebue grăbit în G.A.C. din raionul Craiova —

Vice-preşedintele gospodăriei colective din Circea a venit la sfatul popular raional Craiova să primească repartiţia pentru ţiglă. Un alt colectivist din Bratovoieşti, fusese trimis de gospodărie după o repartiţie de material lemnos. În cîteva minute actele au fost făcute — materialele puteau fi ridicate.

Va fi lichidată într-o lună-două rămînerea în urmă la executarea construcţiilor de către gospodăriile agricole colective din raionul Craiova ? Se poate răspunde afirmativ acestei întrebări, însă cu cîteva condiţii.

În primele opt luni ale anului, multe alte raioane ale Olteniei au luat-o înaintea raionului Craiova în privinţa construcţiilor. Să notăm mai întîi pe Corabia, care a terminat aproape toate construcţiile planificate pentru acest an, apoi Segarcea, Calafat, Băileşti. Exemplul raioanelor fruntaşe, urmat în cît mai scurt timp de raioanele rămase în urmă, le poate asigura şi acestora „din partea a doua a clasamentului" îndeplinirea în scurt timp a planului de construcţii agro-zootehnice, mai ales zootehnice, în gospodăriile colective.

Ce condiţii trebuie îndeplinite pentru aceasta ?

Înainte de toate o susţinută muncă de îndrumare din partea organelor agricole. Sfatul popular al raionului Craiova primeşte bilunar de la unităţi situaţii privind stagiul construcţiilor proiectate. Situaţiile se centralizează şi astfel ai imaginea mersului lucrărilor la un moment dat. Este ceva, dar foarte puţin. Altceva ar fi dacă din tabelul centralizat s-ar trage concluziile cuvenite şi ar fi luate măsurile de rigoare. Ori, utilitatea acestor tabele se reduce doar la informare. Aceasta se desprinde din situaţia de pe teren unde stadiul construcţiilor este următorul : din 22 grajduri care trebuiau construite au fost terminate doar 2 (la gospodăriile colective din Goeşti şi Almăj) 7 sînt la acoperiş, (la Bratovoieşti, Almăj, Mischii, Gherceşti şi altele), 4 la zidărie. În rest, la 4 grajduri abia se execută lucrările de fundaţie (Breasta, Coţofenii din dos, Obedin şi Coşoveni). Alte 5 gospodării n-au început încă construirea a cîte unui grajd prevăzut în plan. Din 3 maternităţi pentru scroafe au fost construite 2, din 9 coteţe de păsări doar 3 au fost ridicate, din 8 saivane la nici unul nu s-au început lucrările de construcţie. După cum se vede o mare rămînere în urmă nesesizată din vreme şi cu răspunderea cuvenită de către organele raionale.

O altă cauză care explică rămînerea în urmă în sectorul de construcţii, este tendinţa manifestată de conducerile unor unităţi de a aştepta să primească toate materialele de care au nevoie numai prin repartiţie. Colectiviştii trebue să înţeleagă că este în propriul lor interes să folosească la maximum posibilităţile locale pentru a ridica construcţii trainice şi ieftine. Lucrul este pe deplin posibil şi el a fost dovedit chiar de unele unităţi din cuprinsul raionului. În afară de ţiglă, ciment, var şi o parte din materialul lemnos, gospodăriile colective din Bratovoieşti şi Circea şi-au procurat singure, şi cu cheltuieli minime, restul de materiale — cărămidă, pietriş, nisip şi lemn. De altfel, acestea sînt şi fruntaşe pe raion în activitatea de construcţii. Este limpede că investind banii cu spirit gospodăresc, unităţilor le rămîn fonduri pentru realizarea altor sarcini de producţie menite să contribuie la întărirea lor economico-financiară — cumpărări de animale de producţie, de utilaj, amenajări tehnice etc.

Ar trebui, pe de altă parte, generalizate acele forme de organizare a muncii în construcţii care s-au dovedit cele mai corespunzătoare. Echipelor de constructori, o dată formate, se cuvine să li se asigure condiţii neîntrerupte de lucru pe baza unor planuri constructive prevăzute cu termene precise de executare. Considerăm că nu este bine ca membrii echipelor de construcţii să fie repartizaţi la alte munci mai înainte de a termina construcţiile prevăzute în plan. În unele gospodării colective cărămida necesară o fac chiar colectiviştii. Costul ei este în aceste unităţi foarte mic, iar gospodăriile pot confecţiona la timp cantitatea de cărămizi de care au nevoie. Sînt însă şi gospodării ca Terpeziţa şi Almăj care plătesc mulţi bani unor particulari, aşa-zişi specialişti în făcutul cărămizii, dar care uneori lucrează mai slab decît colectiviştii.

Problema terminării construcţiilor este foarte actuală. Ea poate fi rezolvată ţinînd seama că în această perioadă, unităţile dispun de braţe de muncă disponibile. Ea trebuie rezolvată ţinînd seama că se apropie iarna şi animalele, al căror efectiv a sporit mult în acest an, au nevoie de o adăpostire cît mai bună. Numai prin cumpărări, gospodăriile colective din raionul Craiova şi-au sporit efectivele în 1961 cu peste 1.500 de vaci şi viţele revenind peste 60 de capete în medie pe gospodărie.

T. CERNEANU

Ni se comunică:

Din Roma-Botoşani...

La gospodăria agricolă colectivă „Ilie Pintilie" din comuna Roma-Botoşani se acordă o mare importanţă însilozării furajelor. In cîteva zile colectiviştii au însilozat primele 100 de tone de porumb în faza lapte-ceară.

De la începutul anului, gospodăria a realizat venituri de peste 900.000 de lei din valorificarea laptelui şi a grăsunilor puşi la îngrăşat. Venituri mari băneşti s-au obţinut şi din valorificarea peştelui şi a celorlalte produse agricole. Pînă acum, gospodăria a încasat peste 2.000.000 lei din cele 6.000.000 planificate.

Gospodăria a trecut la repartizarea avansurilor în natură. Cu acest prilej s-a dat şi un nou avans bănesc. Colectivistul Urzică Vasile, a primit ca avans 2 300 de kg de grîu şi 4.000 de lei în numerar. Cantităţi însemnate de grîu şi mari sume de bani au mai primit şi colectiviştii Miron Mihai, Baicu Vasile, Găitan L. şi alţii.

I. MARTOLEA
corespondent

...şi din Gîrliciu-Hîrşova

Gospodăria agricolă colectivă „8 Martie" din comuna Gîrliciu, raionul Hîrşova, şi-a construit în ultimii ani 5 magazii de cereale, 5 grajduri, 5 puierniţe, pătule etc. Anul acesta se ridică 8 construcţii agrozootehnice care se află în stadiu de finisare. Printre acestea sînt : 2 grajduri pentru animalele de muncă, 4 grajduri de vaci, o maternitate şi un coteţ de păsări. Gospodăria a folosit la noile construcţii materiale din resurse locale, reducînd la jumătate cheltuielile de construcţii planificate.

Gospodăria agricolă colectivă din Gîrliciu dispune de 500 capete vaci, 2.500 de oi, 1.020 de porci. Pentru asigurarea întreţinerii animalelor, gospodăria a reuşit să însilozeze pînă acum 4.100 de tone de porumb din cele 5.000 de tone planificate.

Brigada legumicolă a acestei gospodării agricole colective condusă de colectivistul Trandafir B. Ion a reuşit să obţină bune rezultate. Ea a realizat 20 de tone de roşii la ha.

TOMA IOVITIU
corespondent

La G. A. S. Piscul Sadovei

Din apicultură: beneficii de sute de mii de lei peste plan

Gospodăria agricolă de stat Piscul Sadovei din Oltenia dispune şi de un puternic sector apicol — peste 2000 de stupi — care aduce gospodăriei importante beneficii în fiecare an.

O dată cu primele zile ale primăverii, apicultorii de la G.A.S. Piscul Sadovei, conduşi de maistrul apicol Marcovici Alexe, au început lucrările pregătitoare în vederea stupăritului pastoral. Au fost scoase familiile de albine de la iernat şi s-a efectuat controlul de fond, asigurîndu-se fiecărei familii mătci prolifice, înlocuindu-se mătcile necorespunzătoare.

În acelaşi timp, familiilor de albine care au ieşit slăbite din iarnă li s-au asigurat hrană suplimentară de bună calitate. Pentru fortificarea familiilor de albine, pînă la perioada de cules la floarea de salcîm, s-au strîmtorat cuiburile şi s-a aplicat hrănirea stimulatorie progresivă în doze mari la intervale de 5—6 zile. După aceea cuiburile au fost lărgite treptat prin adăugirea de faguri şi prin efectuarea altor lucrări.

După terminarea acestor lucrări, consiliul gospodăriei a aprobat planul de măsuri privind deplasarea celor 2.000 de familii de albine în masivele de salcîmi. Cu cîteva zile înainte de înflorirea salcîmilor, albinele au fost împărţite în 18 stupine amplasate pe o distanţă de 55 de km. Începînd de la comuna Rojişte şi pînă la Ocolna.

O dată cu deplasarea stupinei, apicultorii s-au angajat să obţină peste plan 3.000 de kg de miere, 60 de kg de ceară, 0,600 kg lăptişor de matcă şi 300 mătci. Cu tot timpul nefavorabil — ploi şi temperatură scăzută în luna mai cînd a înflorit salcîmul — sarcinile de plan au fost realizate la prima recoltare în proporţie de 110 la sută, obţinîndu-se în plus 2.000 kg de miere. În aceeaşi perioadă a fost recoltată şi cantitatea de 8 kg de lăptişor de matcă.

La prima recoltă gospodăria Piscul Sadovei a realizat peste plan un beneficiu de 120.000 de lei, 80.000 de lei fiind obţinuţi numai din valorificarea lăptişorului de matcă ceea ce echivalează cu valoarea a 4 000 de kg de miere.

În această acţiune s-a evidenţiat în mod deosebit brigadierul Ionescu Petre. Deşi în 1960 el a luat în primire un mare număr de stupi bolnavi şi slab populaţi, a reuşit ca în mai puţin de un an, 5 din cele 7 stupine pe care le are în grijă să-şi depăşească planul de producţie. De asemenea, comunistul Negrilă Ion şi-a depăşit planul de miere cu 471 de kg, Păsărică C-tin cu 220 de kg iar Marcovici Augustin şi Crăciun Alex., cu cîte 200 de kg de miere pe stupină. Drapelul de muncitor fruntaş apicol a revenit tov. Stan Dumitru, care şi-a realizat sarcinile de plan pe stupină în procent de 198 la sută.

În Raportul prezentat de tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej la plenara C.C. al P.M.R. din 30 iunie — 1 iulie a.c., se arăta că unitatea noastră a obţinut într-un an peste 3 vagoane de miere. Aceasta constituie pentru noi o mare cinste. Mergînd pe linia indicată de plenară, muncitorii apicoli de la G.A.S. Piscul Sadovei luptă cu puteri sporite pentru obţinerea unor rezultate şi mai valoroase.

Stupinele au fost duse în masivul de floarea-soarelui şi trifoliene — zonă meliferă bogată — ceea ce va face ca la viitoarea recoltare să obţinem rezultate tot atît de bune ca şi la prima recoltare.

În acest an, planul de producţie la sectorul apicol va fi îndeplinit în proporţie de 160—170 la sută, gospodăria noastră realizînd o cantitate sporită de miere pentru aprovizionarea celor ce muncesc şi beneficii însemnate peste plan.

ALEXANDRU SCHINTEIE
organizator de partid la G.A.S. Piscul Sadovei, regiunea Oltenia

La casa de vegetaţie

În aceste două vase s-au semănat în acelaşi timp, acelaşi soi de cartofi. Vasul din dreapta a fost supus secetei la coeficientul de ofilire în timpul îmbobocirii. Datorită acestui fapt, planta a rămas mai mică şi rodeşte mult mai puţin. Experienţe multiple de acest gen se fac la casa de vegetaţie a Institutului de cercetări agricole. Ele au ca scop studierea influenţei apei şi îngrăşămintelor asupra plantelor. Pe baza rezultatelor obţinute în urma cercetărilor, se dau îndrumări cu privire la nevoia de apă şi îngrăşăminte în diverse perioade ale vegetaţiei plantelor.

Foto : D. NEGOIŢĂ

Brigăzi şi muncitori cu rezultate diferite în condiţii asemănătoare

Gospodăria agricolă de stat Dealul Ocna din regiunea Braşov dispune de cadre bine pregătite, rezultatele muncii acestora fiind dovedite de succesele obţinute în producţie. Bunăoară, numai în primele şapte luni ale anului, gospodăria a reuşit să livreze fondului central al statului circa 25.000 de litri de lapte peste plan.

Deşi gospodăria de stat Dealul Ocnei are rezultate bune, peste care nu se poate trece cu vederea, trebuie spus că în unitate există încă multe rezerve puţin folosite. Aceasta ne-o dovedesc rezultatele celor 5 brigăzi ale unităţii. În condiţii asemănătoare, ele au obţinut producţii inegale. Dar nu numai atît. În decursul unei luni s-au observat în aceeaşi brigadă deosebiri destul de însemnate atît la producţia realizată cît şi la efectuarea cheltuielilor de producţie.

Aşa, de pildă, brigada a 5-a a obţinut la porcinele puse la îngrăşat un spor mediu de 533 de grame, adică cu 58 de grame mai mult decît avea planificat. Ca urmare a realizării unui spor zilnic mai mare, brigada respectivă a putut să asigure fondului central al statului în semestrul I 10.000 de kg de carne peste plan. De remarcat că îngrijitorii fruntaşi Lazăr T. şi Schloser I., au obţinut sporuri mult mai mari decît media realizată pe brigadă. Bunăoară, Lazăr T., a obţinut un spor mediu zilnic de 622 grame, adică cu 110 grame mai mult decît avea planificat, iar Schloser I., 654 grame, depăşind planul zilnic de creştere în greutate cu 111 grame.

Dacă toţi îngrijitorii ar fi aplicat furajarea cu nutreţuri bogate în substanţe proteice şi vitamine, dacă ar fi făcut hrănirea de 5—8 ori pe zi, asigurînd în cantităţi suficiente apă pentru adăpat şi curăţenia exemplară a boxelor, aşa cum au procedat cei doi fruntaşi, brigada ar fi putut să livreze peste plan 20.000 de kg de carne, adică dublu faţă de cît a livrat. De aici reiese că comitetul sindicatului s-a preocupat în mică măsură de popularizarea experienţei fruntaşilor.

O atenţie deosebită a acordat consiliul gospodăriei Dealul Ocnei urmăririi cheltuielilor de producţie pentru realizarea de economii la preţul de cost în toate sectoarele de activitate. Iată cîteva exemple : gospodăria a avut planificat la hectarul cultivat cu grîu un barem de 1.251 de lei, iar la hectarul de orz 1.254 lei. Deşi a executat toate lucrările indicate şi s-a pus un mare accent pe calitatea lor, unitatea a cheltuit pînă la recoltare 842 de lei la hectarul de grîu şi 796 de lei la cel de orz, sume care-s mult mai mici decît cele prevăzute să fie cheltuite pînă la acea dată.

Dacă analizăm cheltuielile efectuate pe brigăzi, vom vedea şi aci ca şi la producţia animalieră, că există diferenţe însemnate. Astfel brigada I a cheltuit pînă la recoltare 825 de lei la ha de grîu şi 728 la cel de orz, a II-a — 900 lei şi respectiv 711 lei, a III-a 855 lei şi 685 lei etc. Deoarece condiţiile au fost egale, diferenţa se datoreşte modului diferit cum s-a dus lupta pentru economii în fiecare brigadă. În condiţiile realizării unor producţii asemănătoare, cum de altfel s-au şi petrecut lucrurile, cheltuielile de producţie ar fi trebuit, în cazul unei munci la fel de bune, să înregistreze diferenţe de lei şi nu de zeci de lei sau chiar de 175 de lei la ha. Această diferenţă s-a înregistrat la grîu între brigada a II-a — 900 de lei — şi brigada IV-a — 725 lei.

Folosind experienţa brigăzilor fruntaşe şi a muncitorilor fruntaşi comitetul sindicatului şi consiliul G.A.S. trebuie să ia sub conducerea organizaţiei de partid măsuri de punere în valoare a tuturor rezervelor interne nefolosite sau puţin folosite. Prin folosirea integrală a acestora G.A.S. Dealul Ocnei va obţine producţii sporite şi economii importante, contribuind la depăşirea beneficiului planificat, la continua rentabilizare a unităţii.

P. ZBIRLEA

Fiecare sortiment cu un preţ de cost sub cel planificat

Gospodăria agricolă de stat Sîmbăta de Jos, regiunea Braşov, a reuşit ca în trimestrul al II-lea al acestui an să depăşească cu 11 la sută planul de producţie de lapte. Preţul de cost a fost mai mic cu 20,2 la sută în raport cu cel din trimestrul I. Obţinerea acestor rezultate este consecinţa îmbunătăţirii condiţiilor de furajare şi îngrijire a animalelor. În aceste condiţii mulgătorul Isopescu Dumitru a obţinut în lunile de vară cîte 10,47 litri lapte pe cap de vacă furajată faţă de 8,2 litri cît avea planificat.

Rezultate bune au fost obţinute şi în sectorul creşterii şi îngrăşării animalelor. Astfel, numărul mediu al purceilor înţărcaţi a crescut calculat la cap de scroafă cu peste 6,5 la sută, iar preţul de cost al unui purcel înţărcat a scăzut cu 2,3 la sută, greutatea medie a unui purcel înţărcat fiind cu circa 2 kg mai mare decît era prevăzut în plan.

Preţul de cost al unui kilogram de spor greutate vie la purceii sub 30 de kg a fost redus cu 7,4 la sută.

În ramura creşterii şi îngrăşării taurinelor, preţul de cost al unui kilogram spor în greutate vie a fost redus la viţeii de 0—6 luni cu 11,20 la sută, cel al viţeilor de 6—12 luni cu 8,1 la sută, iar al taurinelor peste această vîrstă cu 15,3 la sută.

Ca şi în cazul producţiei de lapte, rezultatele acestea bune se datoresc îmbunătăţirii furajării, întocmirii de raţii echilibrate cît şi bunei îngrijiri.

O parte din cireada de vaci care numără 80 de capete, a gospodăriei colective din comuna Ştiubieni, regiunea Suceava

Dealurile îşi schimbă înfăţişarea

Din 2.700 hectare de pămînt cît stăpîneşte gospodăria colectivă „Ecaterina Varga" din Unguraş, raionul Dej, doar ceva mai mult de jumătate e arabil — 1.465 de hectare. Restul — păşune, vii, livezi. Dealuri cu denumiri ciudate şi sonore înconjoară satul, obligînd drumul să facă nenumărate meandre pînă a ieşi în cîmp larg. Hidegaio, Purcaia, Miclosaio, Kismenö sînt înălţimi de pe care apa ploilor de toamnă, sau a zăpezilor topite primăvara, pornea cu furie şi pagubă spre văi. Nimeni nu se încumeta să-i ţină piept. Între aceste dealuri, şi lăsate parcă prin bunăvoinţa lor, pămînturi bune de arat. Aci o fîşie mai lată, alta mai îngustă dincolo.

Comuna Unguraş este cunoscută de multă vreme ca făcînd parte dintr-un însemnat bazin pomicol în această parte a regiunii Cluj. Faima şi-a căpătat-o însă nu atît datorită întinderii livezilor, cît calităţii fructelor. Cam la 3—4 rînduri de meri se reducea „livada" ţăranului individual. Dar ce mere culegea ! Localnicii susţin că mărul pe care-l mînca femeia din celebra schiţă a lui Geo Bogza era un Ionathan de Unguraş.

Colectiva de aici a împlinit nu de mult 10 ani de existenţă. Aproape în acelaşi timp cu jubileul s-a sărbătorit şi intrarea în gospodărie a ultimelor familii de ţărani muncitori din sat. 1.300 de oameni muncesc acum uniţi într-o mare şi puternică familie.

Multe au înfăptuit colectiviştii de aici în aceşti ani. Ca să cîştige pămînt pentru grîu şi porumb, plugul a tras brazdă pînă sub poala dealului, mărind cu peste 300 de ha terenul arabil. Munca laolaltă în gospodăria colectivă a făcut cu putinţă ceea ce agronomii numesc „o mai raţională folosire a pămîntului", însămînţarea şi a altor culturi nu numai cu grîu şi porumb. În afara acestor culturi tradiţionale se mai cultivă floarea-soarelui, cartofi, legume şi zarzavaturi, plante de nutreţ. Drept urmare, colectiviştilor li se cuvine la ziua-muncă un număr tot mai mare de produse şi în cantităţi sporite. Tot aşa cum însemnate venituri băneşti realizează gospodăria şi membrii săi prin dezvoltarea altui sector de producţie important cum este cel al creşterii animalelor. Colectiva din Unguraş are de pe acum ferme zootehnice bine închegate cu peste 450 de vaci, juninci şi viţele, aproape 200 de porcine şi peste 700 de ovine. Îndeosebi prin valorificarea pe bază de contract a produselor din zootehnie, gospodăria a putut repartiza colectiviştilor pe primele 8 luni ale anului 4 avansuri băneşti. Totodată au fost investite însemnate fonduri băneşti pentru creşterea avuţiei colective : ridicarea de construcţii (numai grajduri au fost construite în acest an 3) cumpărări de animale ş. a.

Dar dealurile, cum arată ele acum ?

Cu îndreptăţită mîndrie vorbesc colectiviştii despre noua înfăţişare a acestor dealuri. Doar în cîţiva ani livezile de pomi fructiferi au crescut de la vreo 40 de ha cît au adus membrii, la 221 de ha.

— În scriptele gospodăriei noastre mai figurează încă 214 ha de teren neproductiv — spune tov. Dumitru Mocodeanu, preşedintele colectivei. Asta însă n-o să dureze mult, am şi făcut începutul.

Şi spunînd acestea, preşedintele gospodăriei îşi îndreaptă privirile spre dealul din stînga, spre Hidegaio. Acolo se vede „începutul". Într-o aliniere perfectă, rîndurile de viţă de vie plantată în terase aşteaptă culegătorii primei recolte de struguri. Par puţine aceste 10 ha care au înverzit coama dealului altădată sterp, dar, cum spuneam, e doar începutul. În doi-trei ani alte 50 de ha de pămînt acum neproductiv de pe dealul Miclosaio, vor mai fi plantate cu viţă de vie. Bineînţeles că nu va fi neglijată nici îndeletnicirea care a adus faimă satului şi locuitorilor săi. Peste cîţiva ani gospodăria va avea 300 de ha de pomi fructiferi pe rod, din care cea mai mare parte cu meri.

Văzînd cu ochii se schimbă dealurile din împrejurimi. Colectiviştii sapă gropi pentru viitoarele plantaţii de pomi, amenajează terasele pentru vii. Cu hărnicie şi pricepere ei transformă în locuri roditoare pămîntul altădată sterp de pe dealurile cu nume ciudate şi sonore.

În încheiere aş vrea să reamintesc organelor agricole ale raionului o veche doleanţă a colectiviştilor din Unguraş. Deşi este o unitate atît de mare, această gospodărie nu este încadrată cu inginer agronom sau zootehnist. Cîţiva stagiari s-au perindat pe aici, dar, o dată cu terminarea stagiului, ei au fost încadraţi definitiv în alte gospodării. Problema încadrării unui inginer la colectiva din Unguraş se cere cît mai de grabă rezolvată.

T. OPREA

Gospodăriile colective din raionul Sebeş îşi dezvoltă sectorul zootehnic

Cele 41 de gospodării colective — cîte fiinţează în raionul Sebeş — se întăresc pe zi ce trece. Ele îşi dezvoltă producţia obştească multilateral : paralel cu cultura plantelor de cîmp, iau fiinţă şi se întăresc noi ramuri, cum ar fi, bunăoară, legumicultura, pomicultura, viticultura şi îndeosebi creşterea animalelor şi păsărilor.

UN SECTOR ADUCĂTOR DE MARI VENITURI

Într-o seamă de gospodării colective sectorul zootehnic s-a dezvoltat în decursul anilor pe măsura posibilităţilor. Să luăm, de exemplu, gospodăria colectivă din Cîlnic. În acest an ea şi-a dublat numărul animalelor. Aici se acordă o atenţie deosebită sporirii productivităţii animalelor. Anul trecut, bunăoară, s-au obţinut în medie, peste 3.000 de litri de lapte pe cap de vacă furajată.

Rezultate bune în dezvoltarea creşterii animalelor au înregistrat şi alte unităţi. Gospodăria colectivă din Mercurea, bunăoară, a obţinut anul trecut din vînzarea produselor zootehnice un venit bănesc de 361.000 lei, iar unitatea din Apoldul de Sus 335.000 lei. Venitul total realizat anul trecut de gospodăriile colective din raionul Sebeş, din sectorul zootehnic a fost de aproape 4.000.000 lei. Această sumă ar fi fost mai mare dacă unele gospodării colective s-ar fi preocupat mai mult de dezvoltarea sectorului zootehnic, ar fi învăţat din experienţa unităţilor din Cîlnic, Mercurea, Apoldul de Sus, gospodării fruntaşe în această direcţie.

MĂSURI ŞI PRIMELE REZULTATE

Secţia agricolă a sfatului popular raional — îndrumată îndeaproape de Comitetul raional de partid, — a luat încă de la începutul anului o seamă de măsuri pentru sporirea efectivelor de animale şi ridicarea productivităţii acestora. O atenţie deosebită a fost acordată celor 17 unităţi nou înfiinţate.

Pentru a sprijini gospodăriile colective au fost constituite colective de specialişti pentru fiecare unitate (formate din ingineri, tehnicieni agronomi, zootehnişti, medici veterinari, contabili etc), care au ajutat consiliile de conducere la întocmirea planurilor de producţie şi a bugetelor de venituri şi cheltuieli. În cadrul adunărilor generale pentru discutarea proiectelor de plan, numeroşi colectivişti au venit cu propuneri valoroase. Dar munca colectivelor de specialişti nu s-a considerat încheiată o dată cu aprobarea planului de producţie. Ei au rămas în continuare în gospodăriile colective respective, i-au ajutat pe colectivişti să-şi organizeze munca, le-au arătat cum trebuie făcută retribuţia nu numai după zilele-muncă efectuate ci şi după producţie. Specialiştii au venit cu o seamă de propuneri pentru sporirea efectivelor de animale, îndeosebi prin păstrarea şi creşterea în bune condiţii a tineretului, asigurarea bazei furajere atît în lunile de vară cît şi în timpul iernii, ridicarea productivităţii animalelor.

Rezultatele n-au întîrziat să se arate. Dacă în 1959, în gospodării colective existau doar 583 de vaci, în prezent numărul lor a crescut la 2.299 de capete. Faţă de 8.031 de ovine cît erau în 1959, s-a ajuns la un efectiv de 15.128 de capete. La porcine s-a înregistrat un spor de aproape 1.900 de capete. Paralel cu reţinerea animalelor tinere pentru prăsilă, consiliile de conducere ale unităţilor au cumpărat — folosind credite acordate de stat, precum şi fonduri proprii — numeroase animale îndeosebi vaci şi viţele. Planul anual de cumpărări la vaci, a şi fost depăşit încă de pe acum. De menţionat faptul că o seamă de gospodării tinere au obţinut rezultate bune în creşterea animalelor. Gospodăria colectivă din Rahău a luat fiinţă nu de mult. Anul trecut avea doar 23 bovine. În prezent, datorită muncii desfăşurate de consiliul de conducere în frunte cu Petru Floca, preşedintele gospodăriei, s-a constituit un nucleu de 101 vaci în afară de tineretul respectiv. La gospodăria colectivă Dresov, s-a ajuns la un efectiv de 102 bovine (din care 42 vaci) faţă de 26 bovine cîte existau cu un an în urmă. Printre unităţile tinere care au obţinut rezultate bune în dezvoltarea creşterii animalelor, se numără cele din satele Cunţa, Colibi şi Tău.

PROIECTE ŞI UNELE MĂSURI CARE SE IMPUN

Pînă la sfîrşitul anului efectivul de animale din gospodăriile colective va creşte simţitor. La bovine, se va ajunge la un efectiv de 6.553 de capete (din care 2.703 vaci). S-a prevăzut ca numărul ovinelor să ajungă la 17.800 de capete. Pentru efectivele în continuă creştere se construiesc o seamă de adăposturi (34 grajduri de bovine, 10 maternităţi, 6 saivane etc). Totodată, s-au asigurat importante cantităţi de nutreţuri murate fînuri naturale şi cultivate.

În următorii ani sectorul zootehnic va lua o mare dezvoltare. Este suficient de arătat că în 1962 numărul vacilor de lapte va creşte la 3.900 capete, iar în 1965 la 8.800 capete. Numărul porcinelor va ajunge în 1962 la 3.400 capete iar în 1965 la 11.300 capete.

Realizarea obiectivelor propuse cere secţiei agricole raionale să ia o seamă de măsuri pentru lichidarea unor lipsuri care se mai fac simţite în unele unităţi. Se constată, de pildă, că datorită unei hrăniri necorespunzătoare şi a proastei îngrijiri animalele dau producţii scăzute. Este vorba de gospodăriile colective din Pianul de Sus, Spring, Daia, Roşia de Secaş care de la începutul anului şi pînă în prezent au realizat producţii medii de lapte pe cap de vacă mai mici cu aproape 50 la sută decît producţiile realizate de unităţile din Cîlnic, Gîrbova, Petreşti etc. Ritmul construcţiilor planificate pentru acest an este cu totul necorespunzător în gospodăriile colective din Vingard, Drasov, Păuca, Ohaba şi altele. Consiliile de conducere ale unităţilor trebuie să primească un sprijin mai mare pentru a înlătura lipsurile semnalate.

Ing. M. VLĂDUŢ

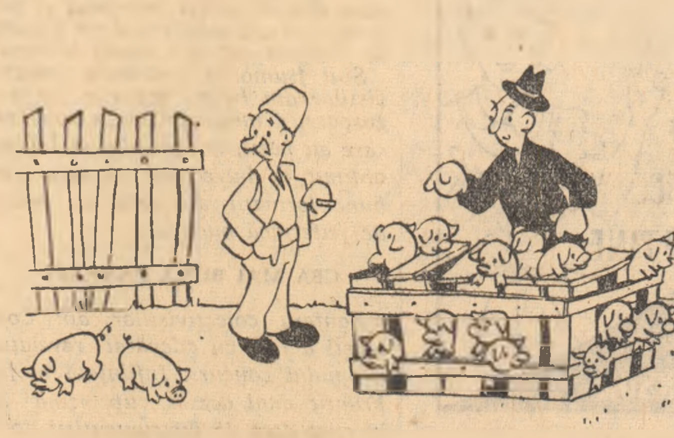
Încă 4.682 animale cumpărate

Cele 42 gospodării agricole colective din raionul Tg. Măgurele au cumpărat numai în acest an, din credite acordate de stat şi fonduri proprii, 572 vaci şi juninci, 1.014 viţele, 2.740 oi şi 356 scroafe.

Printre gospodăriile colective care au îndeplinit şi depăşit planul la cumpărări de animale sînt „Flacăra" din comuna Liţa, „Voinţa" din Salcia, „Eftimie Croitoru" din Odaia, „23 August" din Putinei şi altele.

LINCĂ NAIDIN
corespondent

Gospodăria colectivă din satul Caraiman, comuna Ioan Corvin, raionul Adam Clisi, din 89 purcei n-a reţinut decît 2, restul vînzîndu-i.

Cumpărătorul : — **Cei doi nu mai încap !**
— Nu-i nimic, îi păstrăm pentru prăsilă şi pentru îngrăşat.

ÎN ANII REGIMULUI DEMOCRAT-POPULAR

Succese ale agriculturii bulgare

VASIL VACICOV
adjunct al ministrului Agriculturii
din R. P. Bulgaria

În anii luminoşi de după 9 Septembrie 1944, poporul bulgar, sub conducerea înţeleaptă a Partidului Comunist Bulgar, a obţinut succese minunate în opera de construire a socialismului.

Se ştia că în vremea burgheziei, Bulgaria era o ţară slab dezvoltată din toate punctele de vedere. In agricultură, de pildă, se lucra cu mijloace rudimentare. După datele statistice din perioada de dinainte de război, existau la sate o jumătate de milion de pluguri de lemn, 280 de mii de pluguri de fier şi numai 3.000 de tractoare mici folosite mai mult la batozele de treierat. Ţăranii duceau o viaţă plină de lipsuri.

După 9 Septembrie 1944, sub conducerea Partidului Comunist, Bulgaria a pornit pe adevăratul ei drum de prosperitate. În agricultura ţării s-a trecut de la micile loturi de pămînt, de la jumătatea de milion de pluguri de lemn, la munca în comun cu mijloace mecanizate — în gospodăriile agricole cooperative de muncă. În anul 1958 procesul de cooperativizare a fost pe deplin încheiat.

Victoria socialismului în satele R. P. Bulgaria este o victorie istorică a Partidului, a politicii lui juste de reorganizare a economiei rurale. Comitetul Central al Partidului Comunist Bulgar şi guvernul ţării sprijină neincetat dezvoltarea multilaterală a agriculturii. Gospodăriile agricole cooperative au fost îndrumate şi ajutate să dezvolte continuu cultura cerealelor, legumicultura, pomicultura, viticultura, creşterea animalelor, în vederea consolidării lor economice, în vederea realizării unor venituri din ce în ce mai mari. Creditele acordate de stat au ajutat gospodăriile să-şi dezvolte averea obştească în care stă de fapt izvorul nesecat al bunăstării cooperatorilor. Maşinile agricole, tractoarele, cadrele de tehnicieni şi ingineri agricoli, pe care statul nostru democrat-popular le-a pus la dispoziţia agriculturii socialiste, hărnicia şi priceperea oamenilor muncii de pe ogoare, au dus la obţinerea unor succese de seamă în agricultura Bulgariei de azi. În timp ce în anii de dinainte de război producţia medie la grîu şi porumb era de circa 1.100 kg la ha, în perioada 1951—1955 aceste producţii au fost de 1.500 kg la ha. Anul trecut s-au obţinut în medie cîte 1.910 kg de grîu la ha, 2.530 kg de porumb, 1.450 kg de floarea-soarelui, 24.530 kg de sfeclă de zahăr la ha.

Sarcina trasată de cel de-al VII-lea Congres al partidului, şi anume ca pînă la sfîrşitul celui de-al treilea cincinal, adică pînă la încheierea anului 1962, producţia medie să fie de 1.744 kg la ha la grîu, de 1.800 kg la porumb, de 21.270 kg la sfeclă de zahăr şi de 1.270 kg la floarea-soarelui, a fost îndeplinită în cursul celui de-al treilea an al cincinalului. De asemenea, în legumicultura, şi în special în cultura roşiilor, s-au obţinut recolte bogate. În 1960, de pildă, s-au recoltat 620.000 tone de roşii, iar în acest an recolta va fi de peste 700.000 de tone, faţă de 44.000 tone în anul 1939.

Deosebit de însemnate sînt şi succesele pe care cooperatorii bulgari le-au obţinut în sectorul creşterii animalelor. A fost mărit numărul animalelor de rasă; a crescut productivitatea acestora. În anul 1960, bunăoară, gospodăriile agricole cooperative au obţinut în medie 1.840 de litri de lapte pe cap de vacă furajată. Succesele obţinute de gospodăriile agricole cooperative ca şi de gospodăriile agricole de stat au făcut ca acum economia naţională să dispună de mult mai mari cantităţi de carne, lapte, lînă şi ouă. În comparaţie cu anul 1946, în cursul anului trecut s-au produs cantităţi duble de lapte, ouă şi lînă, iar producţia de carne a sporit cu 47 la sută.

În anul 1960, producţia agricolă pe ţară a fost evaluată la 15.403.000.000 de leva, faţă de 15.133.000.000 în anul 1957. În ceea ce priveşte gospodăriile agricole cooperative, volumul producţiei totale a anului 1960 a crescut, în comparaţie cu anul 1957, cu 47 la sută.

În obţinerea de producţii vegetale sporite un rol hotărîtor l-a avut efectuarea unor lucrări de calitate, folosirea de seminţe de înaltă productivitate, creşterea suprafeţelor irigate, extinderea mecanizării etc.

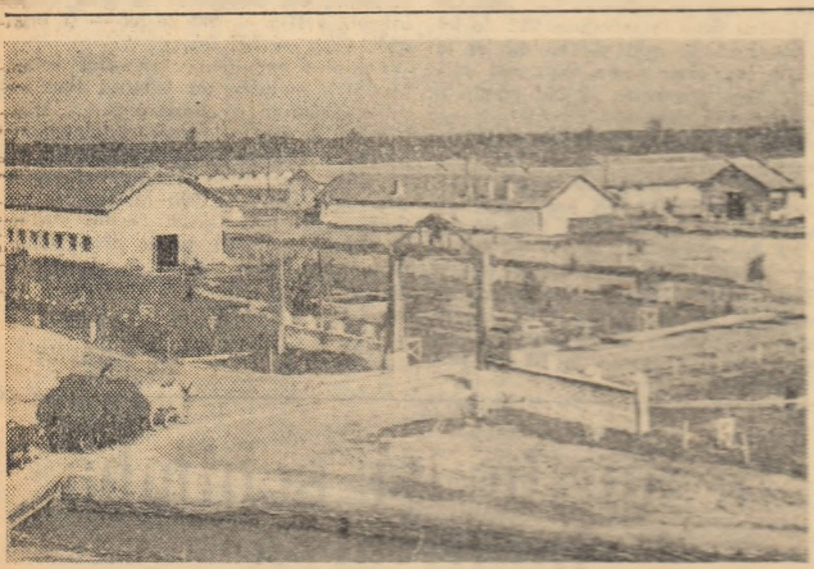
Agricultura a fost înzestrată cu o puternică bază tehnico-materială. La finele anului 1960, ea dispunea de peste 40.000 de tractoare a 15 cai putere, de circa 8.000 de combine, de 10.000 de camioane, precum şi de mii de alte maşini agricole. Mecanizarea se dezvoltă necontenit. În 1960, de pildă, s-au efectuat mecanizat 97 la sută din arăturile adînci, 94 la sută din lucrările de semănat; de asemenea, circa 59 la sută din recolta de păioase a fost strînsă cu combinele. Se mecanizează şi muncile de bază în vii, în grădini de zarzavat şi în livezi. În ultimul timp s-au făcut primii paşi reuşiţi în domeniul mecanizării lucrărilor din sectorul creşterii animalelor.

Pînă în 1965 industria noastră constructoare de maşini va înzestra agricultura cu alte zeci şi zeci de mii de tractoare a 15 C.P., camioane, combine şi o serie întreagă de alte maşini agricole.

Cu ajutorul partidului şi guvernului, agricultura Republicii Populare Bulgaria înaintează cu paşi mari spre continua înflorire. Pentru a se asigura suficiente cantităţi de îngrăşăminte chimice, a fost construită o uzină de azotaţi la Dimitrovgrad cu o capacitate de producţie anuală ce trece de 450.000 de tone; se află în construcţie în împrejurimile oraşului Stara Zagora o nouă uzină cu o capacitate de peste 400.000 de tone şi se prevede pentru anul 1965 să fie livrate agriculturii cîte 400 de kg de îngrăşăminte chimice la ha. (În 1939 agricultura bulgară nu dispunea decît de o jumătate de kg de îngrăşăminte chimice la ha).

Problema irigaţiilor se bucură de o atenţie deosebită. Trebuie menţionat că se folosesc nu numai resurse locale, ci şi apele aduse prin sisteme moderne de irigaţie. În munţi au fost construite mari baraje a căror apă pune în mişcare hidrocentrale electrice, iar apoi serveşte la irigarea culturilor. În cursul anului 1960 au fost irigate 14—16 la sută din suprafeţele cultivate cu grîu şi porumb, obţinîndu-se producţii de două şi trei ori mai mari faţă de producţiile obţinute în cultura neirigată. Pînă acum s-a realizat o vastă reţea de irigaţii, urmînd ca pînă la finele anului 1965 să fie asigurată irigarea a 2 milioane de ha, faţă de 700.000 ha irigate în anul 1960. (În anul 1939 suprafeţele irigate totalizau în Bulgaria 35.700 ha).

Marile succese înregistrate în agricultura ţării noastre sînt roadele muncii creatoare a cooperatorilor şi mecanizatorilor, a muncitorilor din gospodăriile agricole de stat, a specialiştilor din agricultură. Aceste succese sînt o urmare directă, firească, a imensei munci de organizare, îndrumare şi sprijinire dusă de partid şi guvern. Călăuzindu-se după bogata experienţă a Uniunii Sovietice şi sprijinindu-se pe ajutorul frăţesc, multilateral al acesteia, ca şi pe al celorlalte ţări ale lagărului socialist, poporul nostru muncitor a transformat agricultura ţării dintr-o agricultură înapoiată, într-una înfloritoare, demnă de un popor liber, într-o ţară liberă.

Sediul cooperativei agricole de muncă din satul Dîlgo Pole, districtul Plovdiv.

Documentele conferinţei ţărilor neangajate

Conferinţa ţărilor neangajate şi-a încheiat lucrările cu hotărîri deosebit de importante, care au dovedit încă o dată justeţea politicii dusă de ţările socialiste, şi au condamnat politica războinică, aţîţările la vrajbă ale cercurilor imperialiste occidentale.

În documentele adoptate de conferinţă: „Primejdia de război şi chemarea la pace" şi „Declaraţia conferinţei şefilor de state şi guverne ale ţărilor neangajate", se subliniază printre altele, că „nici un popor şi nici un guvern nu trebuie să se degajeze de răspundere pentru menţinerea păcii în întreaga lume". A fost condamnată, de asemenea, dominaţia colonialismului, imperialismului şi neocolonialismului sub toate formele, cerîndu-se grabnica ei lichidare.

Conferinţa a constatat în acelaşi timp că omenirea nu a avut, în trecut, niciodată forţe mai puternice ca acum pentru excluderea războiului ca instrument în relaţiile internaţionale. Forţele păcii sînt mai puternice decît oricînd şi cresc continuu. Imperialismul a slăbit şi slăbeşte mereu; imperiile coloniale şi celelalte forme de asuprire străină a popoarelor Asiei, Africii şi Americii Latine dispar treptat de pe arena mondială. Marea majoritate a oamenilor din întreaga lume devine tot mai conştientă de faptul că războiul este o crimă împotriva omenirii. Participanţii la conferinţă resping cu hotărîre teza contrară interesului progresului mondial, potrivit căruia războiul, precum şi „războiul rece" ar fi inevitabil. Ei socotesc că singura bază a relaţiilor internaţionale o constituie principiul coexistenţei paşnice. Conferinţa a cerut, de asemenea, lichidarea bazelor militare străine pe teritoriul unor ţări, iar într-un punct precizează că baza militară americană de la Guantanamo (Cuba) trebuie lichidată urgent. Conferinţa s-a pronunţat pentru dezarmarea generală şi totală, sub cel mai strict control internaţional; a fost cerută interzicerea producerii şi experimentării armei nucleare, precum şi a celorlalte arme de exterminare în masă.

Declaraţia arată că ţările participante la conferinţă, care recunosc guvernul Republicii Populare Chineze, recomandă ca la apropiata sesiune, Adunarea Generală a O.N.U. să recunoască pe reprezentanţii guvernului R. P. Chineze, ca singurii reprezentanţi legali ai acestei ţări în O.N.U.

Privitor la problema germană, declaraţia arată că ţările neangajate cheamă toate ţările interesate să nu recurgă la folosirea forţei pentru rezolvarea problemei germane sau a problemei Berlinului.

Nu încape îndoială că hotărîrile conferinţei ţărilor neangajate vor fi îmbrăţişate cu toată căldura de toate popoarele statelor respective, care vor lupta pentru punerea lor în practică. Cele peste 400 milioane de cetăţeni ai Indiei, popoarele Africii, numeroase ţări din Asia, Europa şi America Latină vor face tot ce le va sta în putinţă pentru a contribui la apărarea păcii. Alături de popoarele din ţările socialiste, de oamenii iubitori de pace din întreaga lume, ei vor contribui din plin la înlăturarea primejdiei ce apasă asupra omenirii. Cercul aţîţătorilor la război se strîmtează continuu. Propaganda lor prinde din ce în ce mai puţin. Mase din ce în ce mai largi îşi dau seama de consecinţele dezastruoase pe care le-ar avea un nou conflict mondial. Pacea este scumpă tuturor popoarelor şi ea va fi apărată din toate puterile.

Domnu' primar...

Pe vremea moşierilor şi capitaliştilor, nu rare au fost cazurile cînd un „domn primar" avea la activul său fapte de care ar fi roşit chiar borfaşul de rînd. Aşa era morala burgheză: cu cît era mai mare licheaua, cu atît ea devenea mai repede demnitar.

Aşa stau lucrurile şi cu domnu' primar al Berlinului occidental — Herbert Framm pe numele ce i s-a dat după ce l-a făcut mamă-sa, şi Willy Brandt pe numele de azi, pe care şi l-a luat din motive binecuvîntate.

Lichea — Herbert Framm a devenit „socialist" acum vreo 30 de ani, „motiv" pentru care a fost „arestat" de oamenii lui Hitler — de Gestapo. Ceva mai tîrziu s-a aflat că „socialistul" arestat a „dispărut" vezi doamne fără ca oamenii Gestapo-ului să se fi aşteptat la una ca asta. Aşa, a ajuns Herbert Framm în Norvegia, dîndu-se drept cetăţean al acestei ţări şi totodată „emigrant politic". În fond, Herbert Framm nu era numai lichea, ci spion odios. De aceea a avut nevoie să poarte alt nume — pe care îl poartă şi azi: Willy Brandt.

Drumul spionului e lung şi întortochiat. Documente care nu pot fi puse la îndoială arată că Herbert Framm — Willy Brandt şi-a început cariera de spion încă din 1931, camuflat într-o organizaţie a tineretului social-democrat din Germania. Atunci era agent al serviciului francez de spionaj, iar peste doi ani s-a angajat a îndeplini sarcini asemănătoare din partea Gestapo-ului. Tot documente care nu pot fi puse la îndoială atestă că, intrînd în solda hitleriştilor, Willy Brandt a spionat pe luptătorii antifascişti germani refugiaţi din iadul hitlerist în ţările scandinave. Cariera de spion şi-o continuă apoi în Spania, pe vremea războiului civil, unde a dus acţiuni subversive împotriva republicanilor spanioli. De aici drumul spionului merge înainte, întortochiat, trece prin Anglia, Franţa, Suedia. Aceasta a fost în anul 1941. În Suedia devine corespondent al unei agenţii telegrafice americane, intrînd în serviciul de spionaj american. Aşadar, alt stăpîn, dar aceeaşi meserie murdară. După ce se termină războiul dezlănţuit de Hitler, spionul se întoarce în Berlinul occidental ca ofiţer al armatei norvegiene şi „îndeplineşte" funcţia de şef al biroului de presă al misiunii militare norvegiene. El nu era însă decît vechiul spion, măcar că s-a dat cetăţean german şi fireşte, social-democrat în calitate candidează şi este ales în 1957 primar al Berlinului occidental, susţinut de stăpînii săi de la Washington.

Cum pofta vine mîncînd, vechiul spion Herbert Framm — Willy Brandt şi-a pus în prezent candidatura la postul de preşedinte al R.F. Germane, bucurîndu-se şi în acest caz de sprijinul stăpînilor săi din S.U.A., care i-au apreciat serviciile aduse în calitate de conducător al celor peste 40 de organizaţii de spionaj din Berlinul occidental.

Lepădătura cu nume dublu, domnu' primar al Berlinului occidental, tună şi fulgeră acum împotriva măsurilor luate de guvernul R.D. Germane care a închis drumul spionilor la graniţele sale. El e tartorul provocărilor şi exponentul revanşarzilor în Berlinul occidental.

Spionul de ieri şi de azi mai vrea să fie şi preşedinte al R.F. Germane. Şi s-ar putea să fie, căci cu cît licheaua e mai mare, cu atît devine mai repede demnitar. Willy Brandt nu e însă numai lichea, ci şi spion odios, aşa că are şanse a fi ales preşedinte al R.F. Germane. Vorba aceea: „La aşa cap, aşa căciulă".

RADU SANDU

Fariseii fără mască

Propaganda reacţionară din occident a făcut zilele acestea mult tapaj, a împroşcat cu multe valuri de isterie şi venin, încercînd să denatureze măsurile de apărare pe care Uniunea Sovietică a fost silită să le ia şi încercînd să prezinte puterile occidentale ca fiind, chipurile, „îndrăgostite" de pace. Dar iată că lupii care îmbrăcaseră piele de oaie pentru a-şi ascunde colţii, şi-au lepădat masca. În seara zilei de 5 septembrie, guvernul american a anunţat în mod oficial că a hotărît să reia experienţele cu arma nucleară.

Iată-i deci pe ipocriţi fără mască. Ei au trecut acum la aducerea la îndeplinire a planurilor pe care le-au elaborat de mult, pe care le-au pregătit pînă în cele mai mici amănunte

Pentru cine a urmărit cît de cît evenimentele din S.U.A., pentru cine a luat cunoştinţă de desele declaraţii isterice ale diverşilor oameni politici nord-americani, hotărîrea luată de guvernul american nu-l poate surprinde. Pentru că, aşa cum a devenit cunoscut din aceste declaraţii şi din numeroase articole publicate în presa occidentală, în S.U.A. n-au încetat nici un moment îndemnurile de a se relua experienţele nucleare şi pregătirile pentru aceasta. „S.U.A. n-au încetat nici măcar pentru o zi perfecţionarea armei nucleare şi pregătirile în vederea continuării experienţelor cu această armă", a scris, de pildă, corespondentul din Los Angeles al ziarului american „New York Times". Acelaşi corespondent a relatat că „complexul de instalaţii destinate pentru elaborarea armei atomice, situat în vestul ţării, la care lucrează aproximativ 27.000 de muncitori, şi care costă un miliard de dolari, este pe deplin pregătit pentru activitate..." Corespondentul adăuga că „totul este gata pentru ca exploziile să înceapă". Acelaşi corespondent relata că „în Statul Nevada, alături de poligonul de experienţe, se desfăşoară din plin construirea unui complex de tuneluri orizontale destinate exploziilor nucleare".

De la tribuna Congresului american, de la posturile de radio şi televiziune, din paginile presei din S.U.A., s-au auzit mereu şi mereu îndemnuri ca guvernul american să reia experienţele cu arma termonucleară. S-a văzut din ce în ce mai limpede că în S.U.A. hotărîrea de a se reîncepe aceste experienţe a fost luată de mult. Faptul acesta este recunoscut, de altfel, fără înconjur, de personalităţi americane cu cea mai mare autoritate în această problemă, ca, de pildă, Lewis Straus, fost preşedinte al Comisiei pentru energia atomică din S.U.A. L. Straus a scris într-un articol din ultimul număr al revistei „U. S. News And World Report" că hotărîrea cu privire la reluarea experienţelor nucleare a fost luată încă în toamna anului trecut de către Eisenhower, pe atunci preşedinte al S.U.A. Noua administraţie americană a confirmat hotărîrea administraţiei republicane. Opinia publică a ţării a fost pregătită mult şi persistent pentru acest eveniment.

În sprijinul reluării experienţelor cu arma nucleară s-a pronunţat, pe lîngă mulţi alţi oameni politici din S.U.A., şi Chet Helifield, preşedintele Comisiei mixte a Congresului pentru problemele energiei atomice. Încă din luna iunie, acesta a declarat categoric că S.U.A. trebuie să înceapă o nouă serie de experienţe cu arma termonucleară. Pînă unde au ajuns autorităţile nord-americane în pregătirea reînceperii experienţelor este dezvăluit şi de ziarul marii finanţe din S.U.A. „Wall Street Journal". Acest ziar, care a atacat tot timpul tratativele celor trei puteri de la Geneva în problema încetării experienţelor cu arma nucleară, a recunoscut sincer că „reluarea experienţelor americane este, în mod vădit, o chestiune rezolvată, deoarece încă înainte de Declaraţia Uniunii Sovietice, S.U.A. au întreprins manevre în această direcţie".

Acestea sînt faptele. Ele nu pot fi ascunse de nici un fel de propagandă, oricît s-ar strădui scribii cercurilor agresive să facă acest lucru. Ele arată şi mai limpede adevăratul chip al imperialiştilor, dezvăluie ipocrizia şi făţărnicia lor. Faptele arată de ce S.U.A., sprijinită de celelalte puteri occidentale, au făcut tot ce le-a stat în putinţă pentru ca la conferinţa de la Geneva să nu se ajungă la un acord în privinţa încetării experienţelor cu arme nucleare. Ele demonstrează totodată că, aşa cum subliniază comentatorul agenţiei TASS, Igor Orlov, „indignarea" prefăcută şi exprimarea făţarnică a „mîniei" în legătură cu hotărîrea sovietică de a efectua explozii experimentale cu arma nucleară au fost necesare diplomaţilor şi propagandiştilor din lagărul N.A.T.O., doar pentru a abate atenţia de la operaţiile cu ajutorul cărora ei intensifică prin toate mijloacele cursa înarmărilor de toate tipurile. O importantă parte componentă a acestor operaţii o constituie programul de mult stabilit de experienţe cu arma nucleară, a cărui îndeplinire o încep Statele Unite.

În lumina acestor fapte devin şi mai evidente motivele care au dictat hotărîrea guvernului sovietic cu privire la efectuarea experienţelor nucleare. Uniunea Sovietică, care prima şi-a ridicat glasul în favoarea dezarmării generale şi totale, în favoarea încetării experienţelor cu arma nucleară, nu a putut să nu adopte măsuri energice pentru a ocroti interesele statelor iubitoare de pace şi a tăia agresorului pofta de a se juca în mod criminal cu focul.

ŞTIRI EXTERNE

● Nikita Hruşciov a fost ales în unanimitate delegat la Congresul al XXII-lea al P.C.U.S., de către delegaţii la cea de-a 16-a conferinţă a organizaţiei P.C.U.S. a raionului Kalinin din capitala U.R.S.S.

● Vicepreşedintele Braziliei, Goulart, a sosit în ziua de 5 septembrie în oraşul Brasilia, capitala republicii, urmînd să preia funcţia de preşedinte. El a declarat că are de gînd să formeze un guvern al „unităţii naţionale". După ultimele ştiri oficiale, ministrul Forţelor Aeriene din Brazilia, Gabriel Moss, şi-a dat demisia. El este unul dintre conducătorii militari care s-au împotrivit în cea mai mare măsură preluării funcţiei de preşedinte de către Joao Goulart.

● După conferinţa de la Belgrad a ţărilor neangajate, preşedintele şi şeful guvernului Republicii Ghana, dr. Kwame Nkrumah a sosit la Moscova. Înainte de a pleca pe litoralul Crimeei pentru a-şi continua concediul de odihnă, dr. Kwame Nkrumah şi primul ministru al Indiei, Jawaharlal Nehru, care se află la Moscova într-o vizită oficială, au fost primiţi la Kremlin de către Nikita Hruşciov, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., căruia i-au înmînat o scrisoare ce i-a fost adresată de şefii delegaţiilor la conferinţa de la Belgrad a ţărilor neangajate.

● Trupele franceze au deschis foc în ziua de 5 septembrie împotriva unor muncitori tunisieni neînarmaţi, omorînd 4 şi rănind 42 dintre aceştia. Soldaţii francezi au devastat Centrul de informaţii din Bizerta, au ocupat clădirile municipalităţii şi ale Societăţilor tunisiene de navigaţie, arestînd numeroşi locuitori paşnici. Toate comunicaţiile cu oraşul sînt întrerupte, iar cordoane de trupe franceze sprijinite de tancuri blochează toate intrările oraşului Bizerta.

● Avînd în vedere primejdia la adresa păcii şi securităţii internaţionale ce decurge din noile planuri agresive şi acte de intervenţie ale guvernului Statelor Unite împotriva Cubei, delegaţia cubană la O.N.U. a adresat Organizaţiei Naţiunilor Unite o notă prin care cere să fie înscrisă pe ordinea de zi a viitoarei sesiuni a Adunării Generale, problema primejdiei la adresa păcii şi securităţii internaţionale ce decurge din aceste planuri.

PRILEJ DE BUCURII

(Urmare din pag. 1)

cea scările de la şuri, le proptea la geamuri şi ne privea de acolo. Cînd am plecat la faza interregională de la Oradea, a venit după noi aproape jumătate din sat.

— Şi la Bucureşti ar fi venit dacă ar fi fost mai... aproape şi dacă muncile de sezon n-ar fi atît de multe, adaugă Tarkanyi Martin, brigadier de cîmp. Avem o recoltă de toată frumuseţea anul acesta, adăugă el şi-mi arătă, ca probă, cîţiva snopi de grîu din recuzita cu care formaţia apare pe scenă, jucînd un dans închinat belşugului cîmpului.

— Şi porumbul şi lucerna şi cartofii promit recolte bogate, recolte de colectivişti, adăugă Nagy Ferencz şi în vorbele lui ghiceşti mîndrie, mulţumire.

Inucul este un sat locuit de ţărani maghiari, care au păstrat cu mîndrie portul lor, caracteristicile lui. Dacă fetele poartă pe cap pălărie mare de paie, cu fir alb şi roşu, femeile în schimb poartă ca semn distinctiv năframa. În costumul bărbaţilor se remarcă cămaşa albă plisată, şorţul imprimat şi pălăria verde la care prind un buchet de mărgele colorate numit bokreta.

Sînt frumoase costumele colectiviştilor din Inuc, jocurile lor viguroase, e minunată viaţa nouă pe care au păşit, iar premiul al III-lea obţinut în întrecerea cu cele mai bune formaţii din ţară, un prilej de puternică bucurie.

CEA MAI BUNĂ FANFARĂ

Fanfara colectiviştilor din Cosmeşti a fost cu adevărat revelaţia ultimului concurs. Înfiinţată în februarie anul acesta, cuprinzînd la început doar 15 instrumentişti, formaţia a ajuns să numere acum 60 de persoane. Însufleţiţi de o puternică voinţă, neprecupeţind nici un efort, cei 60 de colectivişti din Cosmeştii Huşiului au întrecut prin pregătirea şi omogenitatea lor fanfare cu o veche activitate.

Meritul de a fi astăzi laureaţii celui de-al VI-lea Concurs ei îl împart bucuroşi şi satisfăcuţi cu conferenţiarul universitar C. Constantinescu de la Conservatorul din Iaşi, care a pregătit voluntar această formaţie. Munca nu a fost de loc uşoară. Aproape toţi membrii formaţiei cîntau în gen lăutăresc, după ureche, nenuanţat, aşa cum învăţaseră în sat. Profesorul Constantinescu s-a străduit să înlăture toate aceste defecţiuni, să simplifice liniile melodice. L-a ajutat în pregătirea fanfarei şi vechii muzicanţi ai satului: Vasile Niţică, în vîrstă de 78 de ani, fratele acestuia Petre Niţică, care cunoşteau întrucîtva notele, Iancu Bîzgă, Leonte Grigore şi Gheorghe Leahu. Fiecare din ei repeta cu un grup de instrumente în zilele cînd profesorul avea orele sale de curs la Iaşi.

Şi în ceea ce priveşte repertoriul fanfarei, au existat preocupări demne de laudă. Colectiviştii şi-au propus să cînte în primul rînd, cîntecele lor: hore, sîrbe, ruseşti, folclorul local. Moş Vasile Niţică, Aurel Holeră, Grigore Roman şi alţii, au constituit un adevărat colectiv de creaţie discutînd fiecare melodie în parte, înfrumuseţînd-o atunci cînd era nevoie. Grija pentru fanfară, pentru pregătirea ei, devenise de acum o cauză a întregii comune.

I-am cunoscut şi eu pe cîţiva din talentaţii membri ai fanfarei. Colectivistul Gheorghe Dulce cîntă de aproape 20 de ani la bas-fligorn. A venit pentru prima oară la Bucureşti, mîndru că-i este dat să participe la un concurs de o asemenea amploare.

— Ne-au petrecut la plecare sute de cosmeşteni, îmi redă el însufleţirea care a domnit în comună. Ne-au urat sănătate şi noroc, şi ne-au spus că or să ne aştepte cu toţii la marginea satului cînd ne-om întoarce.

Colectivistul Ştefan Lupu unul din cei mai vîrstnici, este în pragul vîrstei de 50 de ani. Cu fraze scurte, concise, îmi povesteşte cîteva crîmpeie din viaţa lui.

— Eu şi mulţi de aici, — arată cu mîna spre membrii fanfarei — am lucrat de mici copii pe moşia lui Negruzzi, la Avereşti, doar pentru mîncare. Toată vara dormeam în cîmp, unde apucam, fără să ne alegem cu nimic. N-am învăţat carte, n-am ştiut ce înseamnă doctor, medicamente, film. Acum, copilul învaţă în şcoală nouă. Avem în comună dispensar şi casă de naşteri. In gospodăria colectivă obţinem recolte mari de grîu, porumb, floarea-soarelui. Ne facem case noi, arătoase. E alta viaţa noastră azi, şi iată că avem mulţumirea să ajungem la Bucureşti, la un asemenea concurs cum n-am fi visat niciodată în trecut.

— Eu am venit la fiecare repetiţie, făcînd cîte 8 kilometri pe jos, căci stau în alt sat, îl întrerupe Nicolae Lucanu. Acum sînt bucuros de izbînda noastră şi mulţumesc din toată inima tovarăşului profesor care a făcut atît de mult pentru pregătirea noastră.

Fanfara colectiviştilor din Cosmeşti, raionul Huşi, a fost distinsă cu titlul de Laureată a celui de-al VI-lea Concurs al formaţiilor artistice de amatori. O răsplată binemeritată, un prilej de adîncă satisfacţie şi mulţumire pentru instrumentişti, pentru inimosul dirijor, un prilej de mîndrie pentru toţi activiştii culturali din comună care au contribuit la acest preţios succes.

„AGRICULTURA NOUĂ" organ al Ministerului Agriculturii şi al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile şi instituţiile agricole. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii nr. 1 Bucureşti. Telefon: 17.60.10
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"